

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 106

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 31 de març del 1998, a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1720/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions del Govern per tal d'esbrinar responsabilitats en l'accident mortal d'un turista en el Port d'Alcúdia. 4631
  - 2) RGE núm. 1849/98, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació Llei 1/1997. 4632
  - 3) RGE núm. 1840/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a entrada en funcionament dels instituts de secundària d'Eivissa. 4633
-

- 4) RGE núm. 1841/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a manteniment dels "coordinadors insulars" a Eivissa i Menorca. 4633
- 5) RGE núm. 1674/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a transport públic a l'Hospital de Manacor. 4634
- 6) RGE núm. 1766/98, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a conflicte creat per la delimitació de costes a Formentera. 4635
- 7) RGE núm. 1842/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a instituts de secundària d'Eivissa. 4637
- 8) RGE núm. 1846/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deixalles en els torrents d'Eivissa i Formentera. 4638
- 9) RGE núm. 1741/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tramvia de la badia de Palma. 4639
- 10) RGE núm. 1582/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a adquisició d'obres d'art per part de la Conselleria d'Educació i Cultura. 4640
- 11) RGE núm. 1767/98, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a integrants dels comitès especialitzats a la Comissió Balear de Medi Ambient. 4641
- 12) RGE núm. 1843/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Mesquida i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a subministrament de gas. 4642
- 13) RGE núm. 1847/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a solucions de la Conselleria de Foment pels problemes de la carretera entre Eivissa i Sant Antoni de Portmany. 4643

II.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 1667/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a campanya de vacunació a l'inici del curs 1997/1998 contra la meningitis meningocòccica. Derivada de la Interpel·lació RGE núm. 212/98. 4644
- 2) RGE núm. 1780/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per prevenir i sancionar el frau de la venda al públic de carburants de les Illes Balears. Derivada de la Interpel·lació RGE núm. 778/98. 4650

III.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 693/98, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris del Govern en relació amb la defensa de la titularitat pública de l'aigua i exigència de qualitat en les concessions d'aigua per a nous assentaments urbans. 4658
-

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Començam aquesta sessió plenària.

I.1) Pregunta RGE núm. 1720/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions del Govern per tal d'esbrinar responsabilitats en l'accident mortal d'un turista en el Port d'Alcúdia.

El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes, la primera de les quals correspon a la formulada pel diputat Sr. Joan Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les accions del Govern per tal d'esbrinar responsabilitats de l'accident mortal d'un turista al port d'Alcúdia. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El passat dia 15 de març es va produir un desgraciat accident en el port d'Alcúdia, on lamentablement va morir un ciutadà britànic que passava les seves vacances en aquell indret. Distintes informacions ens diuen que hi va poder haver certa falta de coordinació i fins i tot negligència a l'hora d'auxiliar aquest ciutadà accidentat. La pregunta que els formulam és: Quines accions ha dut a terme el Govern de la Comunitat Autònoma per tal d'esbrinar possibles responsabilitats respecte de l'accident abans esmentat?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Govern, el conseller de Sanitat té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el Govern (...) no té responsabilitats directes en l'assistència sanitària en aquesta qüestió, ha sol·licitat informació a l'Insalud-Balears, que ens ha tramès un escrit signat pel metge director Dr. Juli Fuster, qui explica la seqüència, de la següent manera, ho intentaré, d'una forma molt breu, Sr. President.

Els fets ocorregueren dia 12 de març de 1998, consisteixen que aproximadament a les 22'45 va entrar en el PAC d'Alcúdia l'oficial de guàrdia de la policia municipal, on va donar compte que un senyor havia caigut a l'aigua en el port i que el traslladarien al PAC. Posteriorment, a les 23'45, va tornar a entrar aquest oficial en el PAC i va manifestar al metge que aquest senyor que havia caigut a la mar pareixia que estava greu, per la qual cosa, el metge de guàrdia va demanar si s'havia donat avís al 061, l'oficial li va contestar que estava en camí, per la qual cosa el metge del PAC va quedar a l'espera. La central de coordinació del 061 va rebre aquest avís, l'avís que hi havia un home que havia caigut a la mar a les 23 hores i 22 minuts; a pesar que no s'havia especificat en cap moment que es tractàs d'un problema greu, davant la sospita que hi hagués complicacions, es va ordenar la sortida de l'UVI mòbil de la base més pròxima, que és la d'Inca, la qual es produí a les 23 hores i 24 minuts. A les 23 hores i 45 minuts es rebé un nou avís a la central de coordinació que advertia de la gravetat del cas. La central de coordinació es va posar en contacte per ràdio amb l'UVI mòbil per notificar-li'n la gravetat, la qual va manifestar que en aquell moment ja entrava en el municipi d'Alcúdia, per tant, esperava tardar tres o quatre minuts a arribar al port. L'ambulància hi va arribar a les 23 hores i 49 minuts.

La valoració que fa el Govern d'aquesta qüestió és que, si és cert l'informe que ens fa des d'Insalud, que, per altra banda, no tenim cap dubte ni cap sospita que no ho sigui, pareix que la seqüència es va produir dins les *ratios* més o menys acceptables d'eficàcia; segons pareix, es dedueix d'aquesta carta, qui primer assistí aquesta persona segurament no advertí la situació de gravetat en què es trobava i, com es veu a la seqüència que li he contat, estigueren pràcticament una hora a donar avís al 061, que és, per ventura, el que havien d'haver fet tot d'una. Evidentment, això no és atribuïble, sinó (...).

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, hauria d'acabar.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

He acabat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull agrair, per les explicacions del Sr. Conseller que veig que, efectivament, el Govern de la Comunitat Autònoma s'ha interessat per aquest tema, i esper que aquest interès no hagi estat fruit d'aquesta pregunta, esper que això s'hagués produït abans, perquè seria lamentable que, i en aquest sentit anava la pregunta, el govern de la Comunitat Autònoma, davant un fet tan greu, perquè si bé, com he dit, no és la seva responsabilitat directa, sí que hi tenim una responsabilitat quant a la imatge de les nostres illes i quant a la seguretat que puguem oferir als nostres visitants i als propis locals. Per tant, simplement això. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 1849/98, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació Llei 1/1997.

Passam a la segona pregunta, que formula la diputada Sra. Mercè Amer, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'aplicació de la Llei 1/97.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sí, de la no aplicació, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

De la no aplicació. Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. AMER I RIERA:

Durant el debat del passat 17 de març d'una esmena de totalitat que vàrem presentar el Grup Parlamentari Socialista al Projecte de llei de taxes d'inspeccions i controls sanitaris d'animals i els seus productes, no obtinguérem cap tipus de resposta, cap tipus d'explicació, del portaveu del Grup Parlamentari Popular, per la no aplicació de la llei, que amb aquesta quedava absorbida, de la Llei de taxes de carns fresques.

Per això, jo deman al Govern, aquesta diputada vol saber del Govern per què no s'està aplicant la Llei de taxes de carns fresques. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Sanitat, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la Llei 1/97 no es ve aplicant a dos efectes: primer, a l'entrada en vigor de la nova llei, que significa l'adequació, la transposició comunitària de la norma que ve d'Europa; en segon lloc, perquè creim que no podem donar carta de naturalesa a un greuge comparatiu. Pensam que hi ha d'haver una política unitària respecte de... Perdoni? Hi ha d'haver una política unitària a tot Europa, Sr. President, respecte d'aquesta qüestió, a tot Espanya, volia dir; quan totes les comunitats autònomes hagin fet la transposició de la norma i els ramaders de les Illes Balears no quedin en una situació d'inferioritat, passarem a aplicar aquesta taxa.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Em sorprenen les paraules del Sr. Conseller, s'està incomplint una llei, s'està incomplint una llei que es va aprovar en aquest parlament el maig del 97, i ens dona precisament els arguments de la nostra esmena de totalitat, Sr.Fiol. El Grup Parlamentari Socialista va presentar una esmena de totalitat a aquest Projecte de llei de taxes de carns fresques precisament per aquest punt. És ver que hi havia unes directrius comunitàries a complir, però el que era més important és que el sector ramader, el sector dels escorxadors, quedava en desavantatge competitiu, amb uns costos més elevats que la resta de comunitats autònomes, on precisament no s'havia aplicat aquesta llei. Nosaltres ho vàrem anunciar, ens quedàrem tots sols a la votació, però el temps ens ha donat la raó, és un incompliment greu que no s'estigui aplicant una llei aprovada per aquest Parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Sr. President, per aclarir que són dues coses absolutament distintes. El Govern balear..., el Parlament de les Illes Balears, com tots els parlaments autonòmics, perquè tots tenen la competència transferida sobre aquesta qüestió, tenen l'obligació de fer la transposició d'aquesta normativa europea, tant si els va bé com si no; la qüestió conseqüent amb aquesta transposició, que seria l'aplicació d'aquesta norma, vostè diu aquí que s'està incomplint amb gravetat una llei, bé, s'està incomplint a tot Espanya. La sanció europea que pugui venir... S'està incomplint a tot Espanya perquè està transposada pràcticament a totes les comunitats autònomes, pràcticament a totes les comunitats autònomes, i escolti'm, li puc garantir i assegurar que pràcticament totes les comunitats autònomes tenen aprovada la transposició d'aquesta llei, d'aquesta directiva, i que cap comunitat autònoma l'està aplicant, i conseqüentment, aquest Govern es nega absolutament a crear una situació de greuge per als ramaders de les Illes Balears, però això no lleva que no tenguessin l'obligació d'aplicar i aprovar la transposició, és que una cosa no té res a veure amb l'altra; no, no, senyora.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 1840/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a entrada en funcionament dels instituts de secundària d'Eivissa.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Vicent Tur, del Grup Parlamentari socialista, relativa a l'entrada en funcionament dels instituts de secundària d'Eivissa. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Conseller d'Educació i Cultura és ben conscient de la necessitat i la urgència de la construcció de tres instituts de secundària a l'illa d'Eivissa. Com que veim que es produeixen importants retards i, sobretot, una falta de concreció greu, volíem saber quan creu el conseller que podran entrar en funcionament aquests tres instituts, tan necessaris i tan urgents per a Eivissa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Ferrer, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies...

EL SR. PRESIDENT:

Demana, diputat i conseller, que no parlin amb mímica mentre estam en un torn de preguntes, poden aclarir la situació en aquesta sala que hi ha aquí al darrera, la de les passes perdudes.

Sr. Conseller, té vostè la paraula per respondre.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Si la tramitació municipal, en via municipal i en via autonòmica es compleix segons les previsions i la planificació feta, cosa que fins aleshores es fa, els tres instituts podran posar-se en marxa en el curs 1999-2000.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, si s'hagués complert la previsió feta d'aquests instituts, dos d'ells estarien en funcionament i un s'estaria construint, per entra en funcionament el curs que ve, el que passa és que, per motius de sobra coneguts, pels retalls pressupostaris del Govern del Partit Popular a Madrid, primerament, i després pels motius de les transferències i de la falta de concreció, i també és cert, l'incompliment dels ajuntaments a Eivissa, aquests instituts, avui per avui, estan tots per començar i estan pendents que els ajuntaments compleixin amb la seva programació, cosa que no estan fent. Per això, continuem quedant-nos igual o més preocupats que abans de fer la pregunta, perquè la veritat és que la comunitat escolar a Eivissa té una greu preocupació per la falta de concreció, pel desconeixement que hi ha quant al futur de la qualitat de l'ensenyament a Eivissa per la manca de construcció d'aquests instituts i esperàvem, esperam que vostè en la rèplica o en la contrarèplica ho concretés més, una resposta concreta per poder saber quan entrarà en funcionament cada un dels instituts, perquè, ho repetesc, a aquestes altures, estan fora de termini, i és molt urgent. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Li repetesc que els instituts entraran en funcionament docent el curs 1999-2000, que es compleixen els terminis que vàrem fer a la nostra planificació i que aquesta situació no es produiria si el Partit Socialista hagués complert amb les seves obligacions a Eivissa durant els tretze anys que va ser competent en educació.

I.4) Pregunta RGE núm. 1841/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a manteniment dels "coordinadors insulars" a Eivissa i Menorca.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Xavier Tejero, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a manteniment dels coordinadors insulars a Eivissa i a Menorca. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, aquesta és la cinquena pregunta que faig al Govern, en concret a la consellera de Funció Pública i Interior, arran de la desafortunada resolució de 21 de febrer del 98, per la qual es creaven dues places de lliure designació, escollit bé, de lliure designació, com a coordinadors insulars a les illes d'Eivissa i Formentera..., perdó, a Eivissa, formentera i Menorca, d'una competència que s'havia transferit. Per tant, una vegada que en diferents dades entenc que no em va donar raons ni les funcions que tenia, hi ha hagut un canvi d'impressions sobre les comissions paritàries a què es referia, li vaig demanar les actes, les quals no he rebut, encara que s'han demanat per escrit. Ara mateix, la pregunta en concret és: Té intenció de mantenir aquests coordinadors insulars a Eivissa i Formentera i Menorca, creats per aquesta Conselleria de Funció Pública i Interior mitjançant Resolució número 2866? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Funció Pública, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, es mantendran les places i la creació d'aquets dos llocs de feina. Li ho vaig explicar. Encara que ha estat una espècie de novel·la per capítols, efectivament, li vaig explicar que tant a l'illa de Menorca com a l'illa d'Eivissa feien falta la creació de dues places, únicament, donada la suspicàcia que vostè va demostrar en aquesta cambra quant a la denominació de coordinador, perquè semblava que era una espècie de tutelatge sobre els consells insulars, li he de dir que s'ha començat la tramitació de la modificació d'aquests dos llocs de feina, en el sentit que la denominació canviarà, el nom serà Delegat per reforma i aquelles competències residuals de la llei de transferències a les illes de Menorca i d'Eivissa. Ha canviat la tramitació..., perdoni, s'ha passat per la comissió paritària, tal com li vaig explicar, i en aquest moment la votació de la comissió paritària ha estat favorable per unanimitat, i dijous es presentarà a la comissió de personal per tal de finalitzar la seva tramitació amb la publicació de la modificació de la resolució en el BOCAIB. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. diputat, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. En dos sentits alternatius, en primer lloc, donar-li l'enhorabona perquè rectificar és de savis, denota clarament que s'hi va equivocar, és a dir, coordinadors, no és que jo hi tenguí suspicàcia, Sra. Consellera, ho posa el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma*, que diu literalment "coordinador". Mentre no es canviï això, és oficial, no el que jo digui o el que vostè digui; això és el que vostè ha signat, i aquí posa "coordinador insular"; mentre no canviï, això és el que és oficial, primer de tot. Per tant, enhorabona per la rectificació, ja que, en aquest sentit, rectificar és de savis. I per un altre costat, em sembla poc elegant, i ja li ho vaig comentar, i diria al Sr. Mariano Rajoy que les paraules que ha encunyat ell, *gamberrismo institucional*, les estan practicant ara mateix, des del moment que diu que hi ha competències, el Govern de la Comunitat autònoma intenta mantenir persones dins les illes de Menorca i d'Eivissa, competències residuals, com diu. És la primera vegada..., ja li vaig dir l'altra vegada que, en totes les lleis d'atribució de competències als consells insulars, s'hi mantenen persones amb competències residuals. Facin-s'ho mirar. Si això no és *gamberrismo institucional*, no sé què ho serà. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. A mi, no m'agradaria ser ofensiva, Sr. Diputat, però crec que li he explicat per activa i per passiva quina és la missió d'aquests coordinadors que ara, avui, es diran responsables, la missió és tota la competència de reforma que m'ha quedat, que ha quedat dins la Conselleria de Funció Pública i Interior, i vostè llegeixi's la Llei de transferències, a veure si hi ha alguna coseta que ens queda de coordinació dins la Comunitat Autònoma, però, vaja, hem canviat, per evitar suspicàcies, com li he dit..., ara, jo crec que no tenc per què explicar-los les ignoràncies que cada un tenguim. Jo comprenc que li vaig explicar aquí la ignorància del que era la comissió paritària. Tothom té mesures i maneres d'intentar omplir les noves tres pròpies ignoràncies, no és la cambra el lloc per omplir les ignoràncies de cada un, vostè tindrà uns mitjans per saber el que és una comissió paritària, per saber el que farà un delegat per reforma, per tant, jo no li ho he d'explicar aquí ni tenim per què, li ho vaig dir ja l'altra vegada, fer perdre temps a aquest cambra explicant i omplint les ignoràncies de cada un de nosaltres, que tots en tenim, perquè som especialistes en alguna cosa, però que les sabem, i tenim les maneres d'omplir-les abans de venir aquí a formular segons quines preguntes. gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 1674/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a transport públic a l'Hospital de Manacor.

Passam a la següent pregunta, que formula el Sr. Antoni Alorda, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a transport públic a l'Hospital de Manacor. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. D'ençà s'inaugurà l'Hospital de Manacor, es va parlar, en sentim a parlar, d'aquesta inauguració de noves línies de transport públic, però no s'arriben a concretar, o nosaltres no en tenim coneixement, i ens agradaria avui, de primera mà, conèixer quan hi haurà transport públic a l'Hospital de Manacor i quins municipis seran. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Foment, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Aquestes previsions de servei de transport regular de viatgers a l'Hospital de Manacor es canalitzaran a través d'un doble vessant. En primer lloc, es farà un servei a la zona del Migjorn, que és la que té més problemes de comunicació amb Manacor; és una nova línia, per consegüent, haurà de ser un nou servei, i que cobrirà els ajuntaments de ses Salines, Santanyí, Campos i Porreres. Aquesta nova línia es troba en tramitació d'informació pública, està a informació pública, per consegüent, una vegada s'hagin estudiat les al·legacions, si és que n'hi ha, se sotmetrà a concurs i a adjudicació, aquesta línia.

Les previsions, per consegüent, són que el mes de juny això pugui estar en servei.

I a la resta d'ajuntaments que ja tenen en aquest moment un servei autoritzat es farà un increment d'expedicions amb parada a l'hospital. Es preveu que dins els primers quinze dies del mes d'abril es pugi posar en marxa aquesta nova parada a l'hospital. Són les següents línies; Santa Margalida, Maria, Ariany, Petra, Hospital de Manacor i tornada; Cala d'Or, Calonge, s'Horta, Felanitx, Manacor, hospital i tornada; Montuïri, Sant Joan, Vilafranca, Hospital de Manacor, Manacor i tornada; Son Servera, Son Carrió, Manacor, hospital i tornada; Cala Rajada, Capdepera, Artà, Sant Llorenç, Manacor, hospital i tornada; Cala Bona, Cala Millor, sa Coma, s'Illot, Portocristo, Manacor i tornada, i Cales, Son Macià, Manacor, hospital i tornada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. He de lamentar que des dels principis dels anys noranta sabem que hi ha aquest hospital, les obres del qual es degueren començar els anys 93, 94 i que encara no estiguessin previstes en el moment de la inauguració, la instal·lació de les noves línies, però, en qualsevol cas, he d'agrair aquesta informació. Jo agrairia al conseller, si ens pot ara, molt espinzelladament, explicar amb quina freqüència, si es tracta dels mateixos autocars o si es farà amb un minibus, com havia dit Aumasa, o una miqueta, tenint en compte quin és el límit i que estam en preguntes orals davant ple, però li agrairia saber quina freqüència d'horaris tenen prevista per a aquests serveis que ens anuncia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Foment, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies. Incrementant la pregunta, l'hi passaré, una vegada que hàgim acabat la discussió amb aquesta empresa. La nova línia, no sé qui se l'endurà, ses Salines-Santanyí-Campos-Porreres, és un concurs, per consegüent, la guanyarà qui el concurs, per consegüent, no sé quina empresa serà ni quins mitjans emprarà.

I a les altres línies, aquestes que ja s'han autoritzades i, per consegüent, no es pot fer un concurs nou, em pareix que l'empresa pensa posar-hi un minibus, per a aquell servei, i el servei, més o manco, un al matí, un al migdia i un altre al vespre, però deixi'ns-ho concretar perquè en aquest moment encara no ho coneixem exactament, és el que precisament ens falta determinar amb aquesta gent. Algunes d'aquestes línies serà deficitària, això s'està estudiant i, per consegüent, el que li dic és que en quinze dies, dins aquests primers quinze dies del mes d'abril, aquestes línies a l'Hospital de Manacor estaran cobertes, i l'altra, que és un concurs i, per consegüent, la tramitació és més llarga, fins al mes de juny, és difícil que ho puguem dur a terme. Quan conegui exactament tots els horaris, no es preocupi, els comunicarem.

I quant a lamentar... Home, jo som bastant previsor, però preveure l'any 90 que havíem de posar un servei de Santanyí a Manacor era un poc difícil per al conseller de torn d'aquelles hores. De totes formes, l'experiència política ens pot servir, per ventura veurem coses increïbles.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 1766/98, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a conflicte creat per la delimitació de costes a Formentera.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Josep Ramon Balanzat, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a conflicte creat per la delimitació de costes a Formentera. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Fa un parells de setmanes, per part d'algun membre del Govern balear es va manifestar l'interès a donar solució, a donar una resposta, al conflicte creat a Formentera per la delimitació, per l'anomenada delimitació de costes, que semblava excessiu. Avui mateix, si no m'hi equivoc, el batle de Formentera es reuneix amb Isabel Tocino per parlar d'aquest tema, per tant, és una iniciativa municipal, municipal, i jo el que vull saber exactament és quines gestions concretes ha dut a terme el Govern balear davant el Govern central per tal de resoldre el conflicte creat a Formentera per la delimitació realitzada per la Demarcació de Costes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Bé, el primer que li he de dir, i ens hem de remuntar a l'any 95, és que dia 6 de març de l'any 95, és que, des de la Conselleria d'Obres Públiques aleshores -en aquests moments Medi Ambient- ja es va emetre un informe sobre aquesta delimitació, un informe desfavorable, òbviament, allà on es proposava com a delimitació alternativa aquell que, fins a la data, havia estat vigent. Per tant, aquest informe es va fer arribar a la Direcció General de Costes de Madrid, i va ser la primera gestió, d'una manera formal, que el Govern va fer respecte d'això.

De llavors cap aquí li puc dir, fent referència ja a l'any 98, que és quan s'ha fet definitiva aquesta delimitació, que dia 10 de febrer hi va haver una reunió amb els afectats a la mateixa Conselleria de Medi Ambient, mitjançant al qual vàrem arribar, vàrem rebre la primera informació sobre quin era l'estat d'ànim dels afectats respecte a aquesta delimitació. Dia 17 de febrer, i com a conseqüència d'aquesta reunió, ens vàrem reunir els directors general de Costes i el conseller que li parla, amb el director general de Costes de Madrid, el Sr. Marín, per fer una primera aproximació, d'una manera directa, amb una interlocució directa amb Madrid. Dia 18, l'endemà, ens vàrem reunir amb el secretari d'Estat, el Sr. Benigno Blanco, també, i entre altres coses, per parlar del tema de la delimitació de Formentera. Li puc dir que dia 21 de març, el conseller que li parla, acompanyat del director general de Costes i la diputada Cava de Llano, vàrem estar damunt el terreny, vàrem estar a Formentera tot el dia, i vàrem visitar diversos indrets de l'illa que eren, potser, més significatius o més il·lustratius a l'hora d'adonar-nos de com afectava la delimitació a Formentera.

A partir d'aquí també li puc dir que l'assessoria jurídica del Govern, de Presidència, en aquest cas, té en estudi la interposició del recurs contenciós administratiu, si fos el cas i si s'arribés a aquesta circumstància, donat que mentrestant continuen les negociacions amb Madrid per tractar de donar una solució negociada al tema. En aquest sentit li puc dir que ja hi ha confirmada una reunió per a dia 15 d'abril a Madrid, amb el secretari d'Estat i l'equip tècnic de la Direcció General, de la Secretaria d'Estat de Costes, amb una representació de l'Ajuntament de Formentera, dels afectats, la diputada, una representació de l'administració central dins la nostra comunitat i representants, òbviament, del Govern. Aquesta és la situació.

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Balanzat? Té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, em comenta el Sr. Conseller que, des de l'any 96, ja es varen començar a fer gestions; per tant, han passat gairebé dos anys i encara no hi ha res, és a dir, hi ha reunions amb els afectats, reunions amb gent a Madrid, però resultats encara cap. El que la gent, els ciutadans de Formentera volen escoltar és, bé, després de tantes reunions i després de tantes gestions des de l'any 96, quines conclusions se'n poden treure. Vostès han detectat un compromís, hi ha un compromís ferm per part del Govern central per resoldre aquest tema? Si o no? Això és el que volen saber els ciutadans de Formentera. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller. Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Jo li he de fer una referència, i és que, de reunions fora de les que ha fet el Govern, el Govern en aquest moment no en té informació. Vostè ha fet referència a una reunió amb la ministra de la qual, com que no en tenc coneixement, no li puc comentar absolutament res. Li diré que no és l'any 96, l'any 95, que va ser quan es va fer l'informe, març del 95, i òbviament des del Govern el que esperam també són els resultats. Per aconseguir aquests resultats quasi sempre, crec que qualsevol negociació és així i vostè ho comprendrà, hi ha una feina prèvia, una feina de camp, de crear sensibilitat, de crear un estat d'opinió, necessària per després aconseguir aquests resultats. Això és la feina que existeix en aquest moments.

I miri, Sr. Balanzat, garanties del fet que un acte administratiu, que en aquests moments està dictat, torni enrere, en aquest moment no n'hi podem donar. El que sí hem detectat a Madrid és una sensibilitat en el tema, una predisposició a intentar arribar a acords, però garantia, garantia, cap ni una. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 1842/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a instituts de secundària d'Eivissa.

Passam a la següent pregunta, la 1842/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a instituts de secundària d'Eivissa. Té vostè la paraula, Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo li puc reconèixer que la responsabilitat de tot el que va bé o malament és del Govern de torn i que, per tant, fa uns anys aquesta responsabilitat era del Govern socialista, i segur que el Govern socialista va fer moltes coses malament, també llavors, però també en va fer de positives. En qualsevol cas això ja forma part del passat, i si hi ha alguna cosa que s'ha de rectificar, vostè ja ha tengut temps per rectificar-la.

Però, en qualsevol cas, el que s'ha de rectificar no és, precisament, la política de construccions, perquè si vostès, en lloc de paralitzar-la, l'haguessin continuat, aquesta política que venia practicant el Govern socialista, no el Partit Socialista, com diu vostè, el Govern socialista, aquests instituts estarien construïts, dos, i en construcció un que entraria en vigor el curs que ve, i no només per la programació que hi havia feta, que vostè em podria dir que una programació no és més que això, no, pel ritme de construcció de centres, la gestió d'aquests anys dona de mitjana 1,5 col·legis construïts a Eivissa, en el temps que duim del seu govern, o del govern, fins i tot, abans a Madrid, però des de que no hi ha l'Administració socialista, estarien construïts. Per tant *al César lo que es del César*, i anem ara al futur i allò que ens preocupa en aquest moment i en aquest parlament, i respecte a les competències que té el Govern del qual vostè forma part.

I com que és evident que aquests retards comportaran...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tur. Jo li pregaria que concretàs la pregunta. No estam en una interpel·lació i la pregunta té un text molt concret; vagi realment al text perquè, si no, això s'eternitza.

EL SR. TUR I TORRES:

Vaig el text i el puc llegir textualment, Sr. President, per ser més ràpid, o fins i tot resumir-lo: com que, evidentment, hi haurà retards que tendran conseqüències sobre la qualitat de l'ensenyança, li pregunt quines solucions té previstes per al pròxim curs, perquè evidentment el pròxim curs, per desgràcia, no estarà construït cap d'aquests instituts. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Per contestar té la paraula el conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Jo, Sr. Tur, assumesc les meves responsabilitats, com vostè diu, sobretot en el temps; jo tenc 90 dies de responsabilitats i vostès n'han tengut 13 anys, i el que jo li he dit és que poc varen fer per planificar i per construir, per molt que em conti de col·legis públics. Com és possible que a una illa com Eivissa manquin tres instituts? En qualsevol cas, aquests instituts es construiran, no passi pena que, tal com vostè formula -no ha llegit exactament així la pregunta- no manquen places a l'illa d'Eivissa. A Eivissa el que hi ha és un problema de qualitat d'escolarització i nosaltres donarem solució aquest proper curs a aquesta mancança i estaran construïts, si els tràmits municipals i autonòmics es compleixen, que es compliran, els tres instituts per al curs 99-2000.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Tur? Té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Vostè es pregunta com és possible que a Eivissa faltin tres instituts. Jo crec que li he abans: pels retards en la planificació que hi havia promoguda, prevista, però, en qualsevol cas, home!, ara si que em deixa realment preocupat, Sr. Conseller; diu que a Eivissa no manquen places, no és un problema de places sinó de qualitat de l'ensenyança. Miri, són les dues coses, i una és conseqüència de l'altra, a part de molts altres problemes, que també hi són, i que potser alguns són conseqüència de la política socialista, no li vull dir el contrari, però el que hem de fer és fer camí per arreglar-los, i avui té la responsabilitat vostè.

A Eivissa en el pròxim curs, si no es posa solució immediata perquè els instituts no estaran construïts, hi haurà problemes de places a Santa Eulàlia, greus; hi haurà problemes de falta de places a Sant Antoni, molt greus per la quantitat de manca de places; i a Eivissa ciutat, vostè supòs que sap -però ho dubt, perquè si ho sapigués no faria les afirmacions que fa sobre el fet que no falten places-hauria de saber que cap dels instituts d'Eivissa fa el primer cycle de secundària per falta de places; dit d'una altra manera, el primer cycle de secundària a tots els instituts d'Eivissa s'ha de fer en els col·legis de primària, amb les conseqüències que això comporta de llevar places a l'educació infantil perquè no queda espai perquè pugui entrar l'educació infantil, i aquesta és la situació. Mentrestant, vostès fan promeses d'allargar o ampliar la gratuïtat de l'educació infantil fins i tot als col·legis privats: és que a Eivissa no es pot donar oferta d'educació infantil perquè, per sobre, està ocupant aquestes places el primer cycle de secundària que s'hauria de fer als instituts i que no s'hi pot fer perquè no hi ha aquests instituts construïts. I llavors encara vostè diu que no hi ha un problema de manca de places. És que és un problema urgent...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Jo crec que ja ha passat el torn de rèplica.

EL SR. TUR I TORRES:

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per tancar la qüestió té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Comencem pel final. Nosaltres no feim promeses de gratuïtat d'ensenyament infantil; hi ha realitats de gratuïtat d'ensenyament infantil i, en qualsevol cas, nosaltres no garantim la gratuïtat de l'ensenyament infantil als centres privats, la garantim en els centres concertats.

Vostè diu que hi ha una sèrie de problemes a diversos municipis d'Eivissa. On hi ha problemes és en el primer municipi que vostè ha comentat, en el municipi de Santa Eulàlia; precisament per això hem aprovat una ampliació de les actuals instal·lacions de l'institut, per donar solució en el proper curs, perquè aquestes instal·lacions, a partir de la construcció dels nous instituts, s'hagin de dedicar al destí que s'han de dedicar que és l'educació infantil.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 1846/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deixalles en els torrents d'Eivissa i Formentera.

Passam a la següent pregunta, la 1846/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deixalles en els torrents d'Eivissa i Formentera. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, estam pràcticament a l'inici d'una nova temporada turística, i els torrents de la nostra comunitat, sobretot a Eivissa, que és allí on més conec, molts d'ells estan plens de brutícia i deixalles que donen una imatge de deixadesa molt lamentable, i voldríem saber si la Conselleria de Medi Ambient pensa dur a terme alguna campanya especial de neteja i recollida de deixalles dels torrents de les nostres illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. El primer que li he de dir, Sr. Marí, és que no durem a terme cap campanya especial de neteja, sinó que el Govern, des de fa molt de temps, d'ençà que té les competències, cada any destina importants partides a la conservació i al manteniment de la xarxa de torrents de la nostra comunitat. Tot i que la seva pregunta es referia únicament a una campanya de neteja en els torrents d'Eivissa i Formentera, com que quan ho ha plantejat ho ha ampliat a tota la Comunitat, en aquest sentit li puc dir que, efectivament, a la campanya de manteniment i conservació dels torrents es destinen cada any, enguany concretament, l'any 98, 130 milions de pessetes, 20 dels quals van destinats a Eivissa i Formentera, 20 a Menorca i 90 a Mallorca.

Tota aquesta campanya de conservació està, en aquests moments, llançada, s'està contractant; òbviament, aquests contractes de conservació i manteniment el que fan bàsicament és una reparació del llit dels torrents, obres de fàbrica i altres. No estam en una campanya només de neteja i, bàsicament, neteja de deixalles per una raó molt senzilla, i és que no és funció de la Conselleria fer neteja dels torrents; sí la conservació. Bàsicament la neteja dels torrents entenem que és una competència municipal, òbviament dins els cascs urbans, en qualsevol cas, però bàsicament entenem que és una competència municipal per un motiu bastant senzill, i és que normalment les deixalles, el fems, no suposa un problema de tapament dels torrents. En qualsevol cas també li puc dir que, quan un ajuntament així ens ho demana, o un particular, i davant determinades deixalles com puguin ser cotxes o electrodomèstics, també actuem.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramis. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat? Té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, efectivament aquesta pregunta venia més dirigida, com li he dit abans, als torrents d'Eivissa i Formentera, que és allà on més conec; però clar, en llegir les notícies a la premsa de les nostres illes, també veig que a Mallorca també hi ha alguns problemes, i voluntaris han de netejar certs torrents d'aquesta comunitat, però, bé, jo no vull entrar en el fet de si aquesta competència és municipal o si és de la Conselleria de Medi Ambient; el que sí està clar és que els torrents són competència de la Conselleria de Medi Ambient, i aquests torrents -li dic i li afirm- en aquestes altures, a l'inici d'una temporada turística, estan en un estat molt lamentable, i ja sigui mitjançant una campanya de la conselleria o mitjançant l'ajuntament, pens que aquests torrents s'han de netejar.

Per tant, jo el que deman és que es posin d'acord a veure qui els neteja, perquè el que no pot ser, com dic, és donar aquesta imatge de deixadesa que realment ens deixa molt malament sobre quina és la nostra actuació davant la neteja d'aquests indrets, que la gent d'aquí i la que ve de fora els veu dia sí, dia també. Per tant, malament anirem si no ho netejam i procuram tenir-ho com toca, sigui de qui sigui la responsabilitat, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo no sé si és que no m'he expressat amb claredat. Nosaltres també pensam que és molt important que els torrents es facin nets; no només és que hoensem, és que li he dit que cada any destinam unes quantitats molt importants, unes partides molt importants de neteja de torrents. Li he dit que enguany són 130 milions de pessetes i que, per tant, en aquest sentit sí que hi ha una coincidència. Tot i que feim això, perquè efectivament hi ha la conservació i el manteniment que és competència nostra, també li dic que allò que són deixalles, fems, tot el que faci, de qualque manera, de mur, de paret dins els torrents, no és competència del Govern, és competència municipal, tot i que quan fa falta intervenim.

El fet que intervenguin voluntaris en la neteja dels torrents el que significa és que aquesta societat ja té un alt grau cívic i ja té un alt grau de sensibilitat a l'hora de, precisament, afrontar campanyes d'aquest tipus, i jo crec que això, Sr. Diputat, ha de ser benvingut, en qualsevol cas. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller

I.9) Pregunta RGE núm. 1741/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tramvia de la badia de Palma.

Passam a la següent pregunta, la 1741/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tramvia de la Badia de Palma. Té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. El pasado año 1997, el quinto gobierno del tercer presidente de esta comunidad autónoma, junto con el Ayuntamiento de Palma, presentaron un proyecto para la construcción de una línea de tranvía para la Bahía de Palma con derivaciones hacia las avenidas. Era, y así se enfatizó en la presentación del mismo, una prioridad del Ejecutivo. En el primer trimestre del 98, que acaba hoy, debía convocarse un concurso público al respecto de dicho tranvía. Parece, según se dice, que desde enero del 98 la empresa municipal de transportes ha enviado un borrador del convenio al *Govern* y que éste lo tiene bloqueado.

Por esto, y para poder conocer todas estas incógnitas que rodean al tranvía a que estamos haciendo referencia, interesaría saber en qué situación se encuentra el proyecto para la construcción de este tranvía de la Bahía de Palma que, en su momento, fue presentado por el Gobierno y el Ayuntamiento de Palma.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per respondre té la paraula el conseller de Foment.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat de la quarta legislatura de la continuada perdedora llista de socialistes, aquesta qüestió està de la següent manera: S'ha fet un plantejament seriós de la qüestió entre les dues empreses a les quals es van encarregar el disseny de l'operació, SFM i EMT; se'n fa una anàlisi econòmica, financera i jurídica que contempla anàlisis de viabilitat, disseny jurídic i econòmic, tramitació administrativa, disseny de plecs i contractes, així com també la seva anàlisi tècnica, realitzacions..., una espècie d'avantprojecte o un traçat en planta per veure per on pensa passar aquest tramvia, aquest metro, una estimació d'inversions i una definició d'instal·lacions i equipaments mínims.

Això és el que es fa entre les dues empreses per poder, una vegada tenir clar tot això, perquè efectivament és una operació que no és fàcil des del moment que dues empreses públiques més una possible privada hi puguin jugar, plantejar ja la convocatòria del concurs, però no la convocatòria del concurs d'idees, sinó potser ja la convocatòria de projecte de construcció i explotació del tramvia. Es fa feina en una qüestió que creim que és fonamental i bàsica, que el Govern l'ha presa amb tota seriositat i que conjuntament les dues empreses implicades estan interessades en dur a terme.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diéguez? Té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, y gracias, Sr. *Conseller*, porque con lo que me ha dicho, que a fin de cuentas no me ha dicho nada, que se está estudiando, va a conseguir que, por fin, la lista que presente el Partido Socialista a las próximas elecciones sea la ganadora, y que ustedes dejen de ser el quinto gobierno del tercer presidente, por supuesto.

Lo que sí que le quería decir es que lo que me ha dicho es nada, y sí que le pediría una cosa, y es respeto a los ciudadanos porque están cogiendo la costumbre de presentar cosas que no existen, o sea, cuando ustedes presentaron esto no existía nada, no había nada, lo están haciendo todo; lo que requiere la seriedad de las instituciones y el respeto a los ciudadanos es que presenten las cosas cuando las tengan, no cuando no tengan nada. En este momento este tranvía todavía es un globo. He leído en las informaciones que había que ustedes estaban dudando sobre el tipo de vehículo que iban a utilizar, que si monorail, que si tal, que si cual... Ustedes han escogido el tranvía hinchable y ha hecho parche; no les va a durar el aire hasta las elecciones como no hagan algo; dense prisa, señores del *Govern*.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Sí, Sr. President. Tenim ganes de fer via, el que no ens ha de fer són autopistes com a Andalusia, del seu grup, que després, al cap d'un any, fracassen estrepitosament per falta d'estudis geotècnics. Per consegüent, nosaltres procuram fer les coses molt bé, amb tota la rapidesa possible, per, precisament, no foradar, com foraden vostès quan (...) obres importants. Aquesta és una obra important, Sr. Diéguez, que exigeix molts d'acords i molts d'objectius concretats i estudiats, i això és el que fan les dues empreses.

Jo no tenc cap inconvenient que, si vostè un dia vol venir a l'SFM, li mostrarem la feina que feim; no és que no hi hagi res, el que passa és que un concurs d'aquest tipus no es fa en dos dies, i precisament és una inversió important que estam decidits a dur a terme. Per tant, no digui que no hi ha res. Si vostè ho vol veure, encantat; vengui, li mostraré, no es preocupi; no faci demagògia barata o, sobretot, no s'escolti tant els mitjans de comunicació, perquè aquesta pregunta no sé perquè es va fer, el que vostè m'ha dit és que no sabem quin tramvia hem de triar; clar, que no ho sabem, això precisament és l'objecte de l'estudi. O és que es fan així, les coses d'aquest tipus? Sí, vostès potser estan acostumats a fer-ho així, i així els vénen els fracassos.

Torn a repetir, una vegada més, que es fa una anàlisi rigorosa, econòmica, financera i jurídica, anàlisis tècniques per després llançar, si és necessari, ja el projecte de construcció i després concurs públic que dugui com a terme ja el projecte de construcció i explotació. Mentrestant és possible que haguem de fer, com no?, assistències tècniques suficients per poder dur a terme tots aquests estudis, que és allò a què es van comprometre, inicialment, el Govern i l'Ajuntament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 1582/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a adquisició d'obres d'art per part de la Conselleria d'Educació i Cultura.

Passam a la següent pregunta, la 1582/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a adquisició d'obres d'art per part de la Conselleria d'Educació i Cultura. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. El passat mes, el conseller de Cultura va visitar la fira d'art *Arco*, que se celebra a Madrid, i va anunciar que, a partir d'ara, ajudaria les galeries que acudien a *Arco* adquirint quadres dels seus pintors. La meua pregunta seria: quina serà la selecció que es farà?, amb quins criteris?, i, sobretot, m'agradaria saber si aquesta adquisició d'obres d'art respon a un cert projecte de col·lecció artística pròpia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, o si més aviat es mou en el terreny de la improvisació per donar una resposta conjuntural a una petició d'uns galeristes que demanaven ajudes a l'Administració. Gràcies, Sr. Conseller i Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Per contestar, té la paraula el conseller de Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, els criteris seran els d'una obra per galeria que tenguí presència a fires, obra d'artistes joves, una obra per fira, és a dir, nosaltres no estam tancats només a la fira d'Arco, també pensam en la possibilitat de la de Barcelona, i el criteri serà -marcant uns límits econòmics, com és natural, per part de la conselleria- aquell que es farà a proposta de les mateixes galeries; de fet, la proposta de les galeries, en concret per aquesta compra de les que varen anar a la fira d'Arco, ja està feta, i no tenc cap inconvenient en passar-li la llista, els autors i els preus, si és del seu interès.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat? Té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Efectivament li agrairia que em passàs la llista de les adquisicions fetes a les galeries que participaren a Arco. Així i tot, l'altre dia, quan plantejàrem una pregunta sobre aquest tema, ja vàrem expressar la nostra opinió d'allò que ens sembla totalment inconvenient, que és lligar els ajuts a galeries per assistir a fires internacionals amb adquisició d'obres d'art, perquè, aleshores, el projecte de col·lecció pot quedar massa mediatitzat i massa subordinat a allò que ofereixin en cada moment les galeries, cosa que no ens sembla lògica perquè un projecte de col·lecció d'un govern autonòmic, el Govern balear, hauria de ser un projecte que, sobretot, sorgís d'anàlisis i d'aportacions d'especialistes, i consistiria en una col·lecció que complementàs l'oferta global que les administracions públiques tenen en matèria artística. La veritat és que creim que per aquest camí que han emprès el destí final no serà aquest.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula per tancar la qüestió, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Sí, gràcies, Sr. President. Efectivament, en vàrem parlar l'altre dia. En qualsevol cas, nosaltres no pensam així; pensam que és bo incrementar el patrimoni artístic de la Comunitat Autònoma; aquest és un camí d'aconseguir-ho i, sobretot, és un camí per donar suport, en petita mesura, ho sé, a les nostres galeries, però jo crec en una mesura important als nostres joves creadors.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 1767/98, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a integrants dels comitès especialitzats a la Comissió Balear de Medi Ambient.

Passam a la següent pregunta, la 1767/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a integrants dels comitès especialitzats a la Comissió Balear de Medi Ambient. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Ara fa quasi un any i mig, a la Comissió d'Ordenació Territorial d'aquest parlament es va aprovar una iniciativa consensuada, una resolució que deia exactament que es decidia instar el Govern de la Comunitat Autònoma perquè, en un termini màxim de tres mesos, -parlam de novembre del 96- es creïn comitès especialitzats al si de la Comissió Balear de Medi Ambient, amb participació de les associacions de conservació de la naturalesa declarades d'utilitat pública.

No només fa quasi un any i mig i encara no s'han creat aquests comitès especialitzats, que s'havien de crear en tres mesos, sinó que el que ens agradaria saber és si el conseller de Medi Ambient opina, com vàrem opinar tots els grups d'aquesta cambra en aquesta comissió d'Ordenació Territorial, que les associacions de conservació de la naturalesa han de formar part dels comitès especialitzats de la Comissió Balear de Medi Ambient. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per contestar té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sr. Balanzat, la Comissió Balear de Medi Ambient té, com vostè sap, la seva pròpia regulació i la seva pròpia dinàmica. Un decret, el Decret 38/95, mitjançant el qual es va crear aquesta Comissió Balear de Medi Ambient, en el seu article 4 estableix quins són els òrgans que estructuraren aquesta comissió especialitzada, aquests comitès especialitzats. Dins aquests comitès es diu clarament..., no es diu que hi hagi d'haver una representació de les associacions de la conservació de la naturalesa, no ho diu, no es demana que hi hagin de ser, i això està regulat per decret. Aquests comitès especialitzats són creats pel Ple o per la Comissió Permanent. Vostè sap que en aquests moments tenim un comitè d'avaluació d'impacte ambiental, un de pla de reutilització d'aigües depurades, un d'introducció d'espècies autòctones i un d'organismes modificats genèticament. Vostè sap que els membres d'aquestes comissions són nomenats pel Ple o per la Permanent, i com a experts amb veu i sense vot, es poden convidar aquelles associacions o aquelles persones que es designin, aquelles persones que es designin. Per tant, el que és correcte, en tot cas, és parlar de persones, d'experts convidats, no d'associacions, i regular, deixar que el mateix decret 38/95 reguli el funcionament d'aquesta Comissió Balear de Medi Ambient. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Balanzat? Té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sí, gràcies. Bé, una cosa serà el que, a vostè, li agradaria, i una altra cosa és el que és, és a dir, el que és és que en aquesta cambra, en el Parlament, prenem decisions per tal que hagin de ser adoptades, les que van endavant, pel Govern, i precisament en el *BOPIB* es diu que "la Comissió balear d'Ordenació Territorial del Parlament de les Illes Balears, en sessió tal, tal, del 96, procedia a debatre el text de la proposició relativa a modificació de l'article 12 del Decret 38/95, de creació de la Comissió Balear de Medi Ambient, i quedà aprovada la següent resolució"... Per tant, el que fan aquí clarament tots els grups, inclòs el seu, el Grup Popular, és instar perquè el Govern balear modifiqui aquest decret, perquè si no no s'estèn que fa un any i mig vostès diuen que en tres mesos es crearan comitès especialitzats i, a més, en formaran part grups ecologistes, i ara, un any i mig després diuen que no, que d'això res, que "el que hagi aprovat el Parlament nosaltres ens ho passam pel folre; el Decret diu això i el que s'aprovi en el Parlament ens és igual". Home!, em sembla molt fort, Sr. Conseller. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Balanzat, a mi el que m'agradaria és que s'aplicàs la norma, concretament el Decret 38/1995. En aquest decret es preveu la participació d'experts dins aquestes comissions especialitzades i, en aquest sentit, li he de dir que, òbviament, des del Govern, perquè el que volem és que s'apliqui la norma, no hi ha cap inconvenient en què hi participin aquestes persones, aquests experts; no associacions com vostè em demana, i això és el que vol el Govern: que s'apliqui el Decret que ell mateix va fer. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 1843/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Mesquida i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a subministrament de gas.

Passam a la següent pregunta, la 1843/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Mesquida i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a subministrament de gas. Té vostè la paraula, Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Fa aproximadament deu dies, o onze, va venir el ministre d'Indústria Piqué a Palma i va fer unes manifestacions, en principi, sorprenents, i ens va desvetllar que el Govern havia triat ja l'opció de subministrament de gas amb vaixells; concretament deia: "*El Govern balear nos ha anticipado que prefiere el muelle de atraque y la planta de regasificación al gasoducto. En palabras de Piqué 'el Govern balear entiende que la mejor alternativa es un muelle de atraque y, a partir de ahí, regasificar'*", i el que volíem saber és si expressa el ministre Piqué les intencions del Govern balear en matèria de subministrament de gas a Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Per contestar té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo quan llegeix declaracions òbviament no sé exactament a quines declaracions es refereix, vostè, perquè igual que vostè me n'ha llegides, efectivament, jo en tenc de llegides i en aquest moment presents en aquest sentit. "*Piqué desvela que el Govern prefiere traer el gas en barcos*" o "*Piqué vincula la gasificación de Baleares al coste económico*". Jo el que li he de dir és que el Govern es manifesta a través dels seus membres i no a través de tercers, maldament aquests tercers siguin tan qualificats com pugui ser el ministre d'Indústria.

La postura del Govern en aquest tema va quedar bastant clara: en aquests moments el Govern no té una decisió presa sobre quina és l'opció d'aportació del gas natural, que aquesta sí que és una opció que ja està presa, l'opció del gas natural, ho té en estudi i, per tant, en aquests moments, es continuen fent els estudis pertinents, i quan el Govern tenguí una decisió presa, a través dels seus membres o del seu portaveu, òbviament farà les declaracions oportunes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Mesquida? Té vostè la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Sí. Jo li he de dir, Sr. Conseller, que em deixa relativament tranquil en les formes perquè hagués convingut amb mi que hauria estat una falta de respecte al Parlament el fet que el ministre avançàs una decisió del Govern. Em deixa intranquil, per altra banda, perquè sí que li hagués demanat que fes una nota de protesta formal, perquè el ministre feia unes declaracions que no estaven subjectes a interpretació, manifestava una opinió que li havia donat el Govern, i s'ha posat de manifest una altra cosa, i això sí que em deixa intranquil en el fons, que és que aquestes declaracions del ministre han posat de manifest, una vegada més, la distracció del Govern en un tema que ja es pot qualificar de paròdia energètica, d'aquesta cerimònia de la confusió.

Em preocupa un tema: que al final tornem al punt de partida. Ho recorda?, vàrem parlar de s'Estalella, vàrem parlar després de cable elèctric, de gasoducte, ara parlem d'un moll d'atrancament per dur gas en vaixell. Al final discutirem el cost, discutirem la ubicació, les mesures de seguretat i, per ventura, tornarem a la posició de partida i direm que la millor opció era s'Estalella. A més li vull avançar una cosa, si em permet, Sr. President: li pronostic que, si triguen molt en aquest tema, no hi haurà finançació europea; l'ampliació als països de l'Est i una posició manifestada del Govern espanyol sobre que Espanya va tan bé, segur que ens deixarà fora dels fons europeus per finançar aquestes infraestructures.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Bé, en qualsevol cas -li dic sincerament- li vull agrair el consell i el pronòstic que em fa. El que passa és que no el puc compartir; vostè sap que fa molt poc temps s'han aprovat els fons europeus 2000-2006, i Espanya continuarà estant en els fons de cohesió europeus i, per tant, en principi no hi ha d'haver problemes, en tot cas problemes de quota però no problemes perquè hi hagi els fons, perquè tinguem accés a aquesta finançació europea.

Vostè parla de distracció del Govern, fins i tot ha dit paròdia energètica, dins una decisió que jo crec que és tan important per a aquesta comunitat que no pot estar, en absolut, ni mediatitzada, ni forçada per crítiques polítiques desmesurades. La decisió és tan important que el Govern es prendrà el temps que cregui necessari i oportú per prendre la millor decisió possible; així i tot, continuarà corrent el risc d'equivocar-se perquè, òbviament, només es pot equivocar qui té responsabilitat de govern i, en aquest sentit, jo li vull dir que nosaltres estam en aquests moments analitzant bàsicament tres elements: l'impacte mediambiental que pugui tenir aquesta aportació, el cost econòmic que tenguim i la flexibilitat, la garantia de subministrament que tenguim, i fins que no tinguem perfectament analitzats aquests tres vectors, aquests tres elements que són tan importants, no prendrem cap decisió. No es posin vostès nerviosos; sabem que s'ha de prendre la decisió, però el Govern no la prendrà fins que no la tenguim ben decidida, ben estudiada, ben rumiada. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.13) Pregunta RGE núm. 1847/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a solucions de la Conselleria de Foment pels problemes de la carretera entre Eivissa i Sant Antoni de Portmany.

I passam a l'última pregunta, la 1847/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a solucions de la Conselleria de Foment per als problemes de la carretera entre Eivissa i Sant Antoni de Portmany. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Foment, des de que es va a dur a terme l'ampliació amb un nou carril a la carretera entre Eivissa ciutat i Sant Antoni de Portmany, els veïns d'aquella zona vénen reivindicant una solució al problema de l'accés i la possibilitat de canvi de sentit a la mateixa. Voldríem saber quines solucions pensa emprar la Conselleria de Foment per tal de resoldre aquest problema, que afecta una quantitat important de veïns d'aquella zona.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per respondre té la paraula el conseller de Foment.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Miri, el departament de Carreteres de la Conselleria està habilitant ja dos canvis de sentit, un en el quilòmetre 5,25 i l'altre en el quilòmetre 7,7, a la sortida de Sant Rafel; això per una banda. Estudiam i feim el projecte d'una rodona a l'entrada de Sant Rafel i també la possibilitat de fer un canvi entre Sant Rafel i Sant Antoni perquè creim que és necessari.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat? Té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo puc acceptar les seves explicacions; m'ha dit que faran un accés al 5,5 per a un canvi de sentit, i en el 7,7, i queda tota la part a partir del 7,7, que és allà on hi ha un vertader problema. No sé per quan tenen previst buscar aquestes solucions, fins i tot en el 5,5 i en 7,7, perquè, clar, en unes declaracions que varen sortir als mitjans de comunicació, el Govern, per boca del batle d'aquella zona, deia que abans de l'estiu estaria solucionat i, a part de les seves paraules avui, no veim cap moviment perquè això se solucioni, i tenim aquí l'estiu i la gent comença a estar molt impacient, perquè el trànsit cada vegada va a més i els veïns fan la infracció que feien sempre, creuant allà on no es pot creuar, i això pot dur conseqüències molt nefastes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Sí, gràcies, Sr. President. Miri, ja li dic, s'estan habilitant aquests dos punts, 5,2 i 7,7; s'està estudiant per fer una rodona a l'entrada de Sant Rafel i també aquest canvi de sentit entre Sant Antoni i Sant Rafel, quilòmetres 10,5 o quilòmetre 9, perquè clar, aquí hi ha inquietuds per part de veïnats, i inquietuds per part d'empreses, que supòs que s'han posat en contacte amb vostè, ho sabem, i bé, que tots tenen raó, i hem de decidir on ho feim, perquè el que és important efectivament és donar sortida a aquesta problemàtica dels canvis de sentit a les carreteres que tinguin un tercer vial. Per tant la qüestió plantejada és entre el quilòmetre 9 i el 10,5, allà on hi ha interessos contraposats. I a mi, m'és igual; jo crec que hem de fer la millor solució que es pugui donar, fora escoltar empreses alimentàries o floristeries, que no vénen al cas, sinó triar el punt exacte, que és el que es fa en aquests moments per part de Carreteres. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Conseller.

II.1) Moció RGE núm. 1667/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a campanya de vacunació a l'inici del curs 1997/1998 contra la meningitis meningocòccica. Derivada de la Interpel·lació RGE núm. 212/98.

I passam al segon punt de l'ordre del dia, que són mocions. Passam a debatre la Moció núm. 1667/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a campanya de vacunació a l'inici del curs 1997/98 contra la meningitis meningocòccica, derivada de la Interpel·lació núm. 212/98. Per defensar-la té la paraula la Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'actuació del Govern i de la Conselleria de Sanitat en matèria de prevenció de la meningitis A i C creim que és políticament irresponsable i èticament impresentable, per raons que ja varem defensar en el seu moment en la interpel·lació, i que avui tornarem a exposar.

La resposta de la Conselleria de Sanitat, com a màxim responsable del Govern d'aquesta comunitat, no ens va en absolut convèncer; no només per la vaguetat, per la poca consistència en les respostes que ens va donar el conseller; sinó també perquè després d'admetre les contradiccions que hi havia quant a la campanya, es va incórrer des de la conselleria en un grapat jo diria que com a mínim incoherències.

No obstant això, i abans d'entrar en la matèria de la vacunació sí o no, vull fer una sèrie de precisions sobre conceptes que nosaltres entenem des del nostre grup que afecten el camp dels drets i de l'ètica en general. Nosaltres entenem que no es varen tenir aquests drets en compte per part del Govern i per part de la Conselleria pel que afecta a la vacunació de la meningitis A i C. M'agradaria en primer lloc fer un poc d'història, i dir que des de 1996 molts d'estats, entre ells Espanya, varen signar un conveni de drets del nin; drets que per altra banda són d'execució obligatòria a tots els països que varen signar aquest conveni. A més, constitueixen la base de tota conducta ètica en el que es diu pediatria extrahospitalària. La declaració dels drets dels nins estableix uns principis ètics a la primera vista fonamentals i clàssics, que podríem agrupar en quatre apartats: En primer lloc respecte a les persones i a la seva autonomia; en segon lloc l'obligació a ajudar a altres, o el que es diu principi de beneficència; l'obligació, en tercer lloc, de no danyar els altres, o el principi de no danyar; i l'obligació en darrer lloc de comprometre's amb la justícia, és a dir amb els altres.

Com veurem, aquesta primera exposició, que recull aquests principis ètics, ens servirà per fonamentar el fet que la Conselleria de Sanitat, i per tant per extensió el Govern balear, no ha actuat en absolut de manera ètica, com correspon a l'Administració respecte dels administrats. Creim que les decisions polítiques de qualsevol tipus no han d'afectar la llibertat individual dels ciutadans; i en aquest cas amb la prevenció i la vacunació contra la meningitis no només s'ha actuat d'una manera contradictòria i incoherent, sinó que s'han vulnerat el que s'en diuen els drets i llibertats dels ciutadans d'aquestes illes. S'ha vulnerat el codi ètic que ha de presidir la relació entre l'administrat i l'Administració, i s'ha fet mitjançant campanyes no d'informació, com correspon a l'Administració, sinó amb campanyes de desinformació. Molts de pediatres i molts de pares no han pogut gaudir del dret a la informació i de decidir lliurement si volien o no vacunar els seus fills o els seus pacients de meningitis. En aquest sentit, recollint els principis ètics que he mencionat, és possible fer una sèrie de reflexions sobre la política sanitària del Govern respecte de la prevenció i la vacunació contra la meningitis A i C, que és el tema que realment ens ocupa avui aquí.

En primer lloc el principi de respecte a l'autonomia de les persones, ja sé que el Partit Popular no hi creu massa, en aquest principi, però creim nosaltres que s'ha vulnerat totalment. I per què? Doncs perquè des d'un partit com el nostre, nacionalista, de centre i liberal, aquesta autonomia és molt important, i ho és des del punt de vista del col·lectiu en general, però també de l'individu en particular, des de cada persona. I vostès de qualque manera no han permès que hi hagués una elecció lliure, i no han permès que hi hagués una actuació totalment responsable per part dels pediatres, per part dels pares, etcètera. D'alguna manera l'autonomia personal ha estat aquí impossible de realitzar. No s'ha pogut fer allò que es diu filosòficament pensar o reflexionar, comprendre la informació, imaginar les conseqüències, decidir el que s'ha de fer, desitjar vèncer els obstacles, i després transformar les decisions en actes. Evidentment la Conselleria de Sanitat no ha tingut cap d'aquests conceptes en compte a l'hora de decidir i transformar les actuacions en actes. No han tingut en absolut en compte la informació, i han desinformat tots els ciutadans; i això no és el més greu: És que vostès, des de la Conselleria, varen prendre decisions equivocades, i varen prohibir vacunar als centres oficials. Varen desinformar els pares, varen desinformar els mestres amb circulars a tots els centres escolars, varen desinformar els pediatres i els farmacèutics. Per tant, vostès varen impedir l'autonomia de tots i cadascun d'aquests col·lectius, d'aquestes persones, i varen impossibilitar que els pediatres, els pares, amb total llibertat, decidissin sobre la vacunació o no dels seus fills. I això ho varen fer amb la campanya contra la vacunació, ho varen fer desorientant, ho varen fer intoxicant, no donant informació real, no dient la veritat, no donant opció als pares, no donant opció als mestres, als metges, o de qualque manera no donant opció a la llibertat individual de cadascun dels ciutadans.

Vostès amb la presa de decisions que varen tenir, no varen tenir ningú en compte, no varen tenir en compte la seguretat del nins i nines d'aquesta comunitat, no varen decidir coherentment el que era millor per a ells, i que després s'ha demostrat que això és així. Per tant vostès varen trepitjar els drets dels nins, el que havia dit la Unicef, el que havia dit l'Estat espanyol; no varen permetre la llibertat de decisió de pares i metges, no varen permetre poder exercir el dret del consentiment que es deriva del principi d'autonomia de cada persona, perquè de qualque manera no varen donar possibilitats a la gent de decidir lliurement, sinó que els varen imposar allò que vostès creien, i creien d'una manera equivocada.

La veritat és que vostès varen exigir la no vacunació. Vostès varen obligar tots els farmacèutics a informar mensualment de totes les prescripcions que havien fet d'aquesta vacuna, i que s'els en donàs informació puntual; i vostès varen prohibir als pediatres que posassin aquesta vacuna. Vostès amb tot això han danyat de qualque manera no tan sols aquests col·lectius, sinó tots els nins i nines d'aquesta comunitat. Hi ha hagut morts, Sr. Conseller, per tant, no cal riure, hi ha hagut morts de meningitis, i per tant no fa riure que s'hagi dit en un moment determinat no a una campanya que després s'ha vist que era una campanya totalment necessària. No fa riure que hi hagi hagut morts de meningitis en aquesta comunitat. La veritat és que ningú no ha determinat el perquè d'aquests morts; tampoc no se'ns ha dit ni aclarit els danys que s'han causat físicament a altres que han quedat afectats d'una manera irremeiable; i vostè no ens va voler contestar en cap moment a la meua intervenció anterior quants de casos de meningitis hi ha hagut, quants de casos en concret hi ha hagut de morbositat, és a dir de persones que l'han patida; i jo li reiter la meua pregunta aquí: Quants de casos hi ha hagut d'aquesta meningitis entre novembre i desembre del 96 i agost del 97, abans de la vacunació massiva? I li faig una altra pregunta: Quants n'hi ha hagut de setembre del 97 a febrer del 98? Tenc interès en tenir informació sobre un tema tan greu, i que a vostè li fa riure.

Jo crec que aquesta actuació mereix l'assumpció de responsabilitats per part de la seva conselleria. Crec que vostè l'altre dia va dir que la culpa, l'assumia molt bé. Em pareix molt bé que l'assumeixi vostè, però a part d'assumir-la vostè, creim que el que se li ha de donar a la societat en general, als pares, als pediatres i als farmacèutics, són respostes clares i contundents de la seva conselleria. Creim que en aquests moments els polítics que tenim responsabilitats públiques hem de ser modestos, respectuosos, hem de donar informacions; i que un govern que s'atreveix a dir que quan el poble insulta el seu president ens insulta tots, crec que quan un govern s'equivoca també de qualque manera afecta tots els ciutadans, i li ha de donar respostes clares i contundents.

Per tant, Sr. Conseller, demanam respostes clares i contundents a les preguntes que li hem fet: Quants de casos hi ha hagut?, quanta gent s'ha mort?, quanta gent tindrà conseqüències per culpa de no haver vacunat? I quan ens hagi donat aquestes respostes, crec que seria interessant obrir una investigació interna de responsabilitats dins la seva conselleria. I si vostè no ho fa dins la seva conselleria, nosaltres haurem de demanar que ho faci aquest parlament, perquè creim que darrere aquesta no vacunació hi ha altres coses que crec que la societat mallorquina té interès en conèixer; i crec que té a més el dret de conèixer. Gràcies, Sr. Conseller, i gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida té la paraula la diputada Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El nostre grup no comparteix, o no coincideix amb gran part d'allò que ha parlat la diputada Sra. Munar quan ha presentat aquesta moció; perquè, ho diguérem a la interpel·lació, per part nostra davant les campanyes de prevenció i vacunació contra la meningitis reconeixem que hi havia hagut informació contradictòria; hi va haver una carta, un escrit de la Conselleria el mes de febrer, i una altra instrucció a partir del setembre; i que evidentment no pensam que s'hagi arribat al grau de gravetat que ha expressat la diputada proposant d'aquesta moció.

De tota manera, malgrat no coincidim amb els seus arguments, si volem prendre posició respecte de la moció que es presenta per part del Grup Mixt, i respecte del primer apartat d'aquesta moció, no coincidim amb el tema que es parli de desinformació. Pensam que en lloc de desinformació seria millor si s'hagués parlat d'una política sanitària clarament contradictòria i poc rigorosa científicament, i no suficientment clara respecte de la població, i en aquest sentit pensam que aquests termes més matisats de la paraula desinformació serien, si ho accepta la proposta, els que ens mouria a acceptar la primera part d'aquesta moció. Pensam que desinformació no n'hi ha hagut, sinó que hi ha hagut això, informació poc rigorosa i poc clara o seriosa cap a la població, sempre fent referència des del nostre punt de vista a la prevenció i a la vacunació contra la meningitis de manera col·lectiva. Pensam que les campanyes aquestes són cap a actituds o cap a campanyes col·lectives, i no tant amb el dret individual que cada pare o cada mare ha tengut a l'hora d'anar a demanar la vacunació individualment al metge que tracta el seu infant.

Respecte de la segona part de la moció, estam d'acord en aquest sentit de donar més informació per part de la Conselleria de Sanitat; es planteja una informació molt més concreta, els casos de morbiditat i mortalitat durant un temps determinat, tant del novembre a l'agost del 97, com del setembre al febrer; per tant, reconeixem que la Conselleria ha fet rodes de premsa i ha informat d'una manera genèrica i ha informat la població sobre els casos d'aquesta campanya col·lectiva del 97-98; però també és cert que no és dolent, i ens sembla bé, que el Govern faci pública aquesta informació i la reparteixi, la doni als grups parlamentaris, i no sigui exclusivament una roda de premsa informativa, que la recollim els grups parlamentaris a partir dels retalls de premsa, que després el Sr. Conseller ens diu que feim massa cas en altres temes, etcètera.

I al tercer punt de la moció, el nostre grup pensa abstenir-se, perquè la veritat és que no tenim dades ni tenim cap indicatiu que ens faci donar-li suport, ja que es parla d'una investigació interna de la Conselleria de Sanitat per aclarir responsabilitats respecte de les contradiccions. Nosaltres no tenim cap indicatiu que ens digui que hi hagi hagut contradiccions entre membres de la Conselleria, sinó que sempre han estat posicions com a tal conselleria, en primer lloc un informe que deia que no era necessària la vacunació col·lectiva, en segon lloc canviant aquest criteri, però no sabem, no tenim aquesta informació que motiva aquest tercer apartat de la moció, i en aquest sentit ens abstenem.

Per tant, demanaríem la votació separada de cadascun dels punts de la moció, i si el grup proposant accepta aquesta altra formulació a l'apartat 1. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El nostre grup comparteix l'exposició que acaba de fer el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, perquè tant del debat de la interpel·lació, com del debat que tenim avui de la moció, veim que sí que hi va haver una informació contradictòria per part de la Conselleria, on primer deia que no era necessària una vacunació massiva dels al·lots i al·lotes de Balears, postura que es va mantenir durant un parell de mesos, i seguidament es va passar a dir que sí que hi hauria aquesta campanya, i que es va vacunar a través de les escoles els infants, els fillets i filletes de 18 mesos fins a 18 anys. Nosaltres entenem que el problema no és si aquesta vacunació, o el debat que hi va haver en aquell moment, el dilema que supòs que devia tenir la Conselleria no és si la vacunació havia de ser a centres privats o a centres públics, sinó si hi havia una vacunació massiva o no hi havia d'haver aquesta vacunació. És evident que en el moment que una comunitat autònoma va obrir el foc d'aquestes campanyes, a les altres era molt difícil dir que no vacunarien els seus infants, i evidentment la nostra conselleria, malgrat els informes que fins en aquell moment ho desaconsellaven, també s'hi va apuntar. Supòs que és el mateix dilema que varen tenir els pares en el moment de dur els nostres infants a vacunar o no vacunar quan varen rebre el paper de les escoles, que evidentment havien sortit aquestes notícies als mitjans de comunicació que la vacunació no era necessària, i fins i tot era contraproductiu, però, clar, qualsevol pare deixa el seu fill sense vacunar! És evident que a un altre nivell a dins la Conselleria aquesta qüestió també es devia plantejar quan totes o la majoria de comunitats autònomes s'havien apuntat a la vacunació.

Entenem que el més lògic hauria estat mantenir-se en el que deien els tècnics, però evidentment açò era un risc, era un risc polític que suposam que des del Govern no es volia assumir; i per tant no creim necessari tampoc que hi hagi d'haver aquesta investigació que aquí es demana per part del que es va fer a dins la Conselleria en aquell moment; i també donarem suport en part a la moció que ha presentat el Grup Mixt. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la diputada Sra. Maria Àngels Leciñena.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. El aumento de casos de la enfermedad meningocócica, sobre todo en algunas comunidades autónomas, en los primeros meses del 97, creó entre la población una preocupación que llegó a transformarse en intranquilidad, ansiedad y alarma social, alarma social motivada en parte por factores derivados de la propia enfermedad, como era el aumento de su incidencia, el hecho de afectar preferentemente a niños, o su elevada mortalidad y secuelas, entre otros. Pero también la alarma se debió a otros factores, como el papel de algunos medios de comunicación, la falta de una información ágil y eficaz dentro del sistema sanitario, y la descoordinación entre profesionales, y entre éstos y las autoridades sanitarias.

Como consecuencia de esta información y descoordinación, se produjo una intranquilidad en la población, un aumento de la demanda de atención sanitaria, y unas expectativas de la población no satisfechas. Para disminuir estas repercusiones en la sociedad, desde la *Conselleria* de Sanidad debería de haberse dado una buena información y coordinación, debería haberse transmitido a la población de forma clara qué ventajas e inconvenientes tenía la vacunación colectiva y la no vacunación; y el porqué del cambio de criterio de la *Conselleria* respecto a la vacunación colectiva. Asimismo, esta falta de información sobre las características de la vacuna que se ha utilizado está dando una falsa seguridad a los padres. Por poner algún ejemplo, no se ha informado que el efecto protector no se adquiere hasta pasados entre 5 y 25 días después de la vacunación, que la vacuna no impide el estado de portador, y por tanto no interrumpe la cadena de transmisión, que la inmunidad que proporciona permanece en el 70 o hasta el 90% de los adultos a los 5 o 10 años de la vacunación, pero que va disminuyendo sobre todo en los más jóvenes; así al cabo de un año de la vacunación sólo permanece la inmunidad en un 20% de los niños entre 2 y 6 años, y en los niños entre 18 y 24 meses el porcentaje es todavía más escaso.

Por tanto, creemos que desde la *Conselleria* de Sanidad del *Govern* balear no se ha practicado una política lo suficientemente clara, y no se ha dado la información adecuada a la población en cuanto a la prevención y la vacunación contra la meningitis meningocócica A y C. Y votaremos por ello a favor del primer punto de esta moción presentada por Unión Mallorquina si acepta la transacción propuesta por el Grupo Parlamentario de Izquierda Unida, y por los motivos que acabo de exponer.

Con el resto de los puntos de esta moción, y con la intervención de la representante de Unión Mallorquina, nuestro grupo está en total desacuerdo. Hay que recordar que la enfermedad meningocócica es una enfermedad infecto-contagiosa aguda, y como toda enfermedad infecto-contagiosa es de declaración obligatoria, y por ello ya forma parte de las enfermedades cuya casuística aparece periódicamente publicada en los boletines epidemiológicos editados por la *Conselleria* de Sanidad, aparte de que se están dando los datos en todas las revistas médicas, e incluso en los medios de comunicación. Por ello no creemos necesario este segundo punto que propone la moción que estamos debatiendo, y nos abstendremos.

En cuanto al tercer punto, habría que recordar las conclusiones de la Comisión de Salud Pública del Consejo Interterritorial del Sistema Nacional de Salud en junio del 97, que se celebró en Oviedo. Se recomendaba la vacunación generalizada en los ámbitos territoriales concretos en los que se hubieran alcanzado tasas de 10 casos por 100.000 habitantes, pero que también se tuvieran en cuenta factores como la incidencia de la enfermedad en los grupos de edad en que la vacuna es más eficaz, la morbilidad registrada, la evolución de la situación epidemiológica, y el establecimiento de estrategias uniformes en amplios territorios, para evitar el efecto frontera que pudiera aparecer en los habitantes de zonas cercanas, o de los que tenían que viajar a zonas afectadas; recomendaciones que llevaron a diferentes consejerías, al parecer la nuestra entre ellas, a cambiar de opinión y a recomendar la vacunación colectiva. Se puede cuestionar que se han tenido más en cuenta estas últimas recomendaciones que unos criterios epidemiológicos. Estamos de acuerdo en que la decisión no fue suficientemente informada ni explicada a la población, pero no creemos que haya sido una decisión susceptible de requerir una investigación interna en la *Conselleria* de Sanidad para aclarar responsabilidades, y más si nos atenemos a los resultados que se van obteniendo en las primeras semanas de lo que llevamos de año, en que los casos de meningitis C han disminuido en toda España, y concretamente en Baleares alrededor del (...) por ciento. Por ello también nos vamos a abstener en este tercer punto. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el seu portaveu, Sr. Bartomeu Blanquer.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La meua intervenció és per manifestar el posicionament contrari del Grup Parlamentari Popular a tots i cadascun dels punts d'aquesta moció; i també, de passada, en contra de la intervenció que ha fet la Sra. Munar en relació amb aquesta moció, intervenció que personalment he trobat fora de to, i amb unes acusacions que francament jo no m'atreveria mai a fer si no tengués unes proves feaents, ni tan sols des d'aquesta tribuna. Miri, Sra. Munar, la seva intervenció, per les notes que jo he agafat aquí, es basa bàsicament en dos grans trets, per una banda contradicció, i per l'altra desinformació. Quant a la contradicció, li he de dir que jo particularment, i em fa la impressió que a la majoria de diputats que han parlat fins ara, no tenim, o almanco jo no tenc, l'adequada preparació científica, acadèmica o tècnica per saber pels meus propis mitjans o pels meus propis coneixements, si *a priori* l'actuació que ha duit a terme la Conselleria de Sanitat en la matèria que ens ocupa, el tema de la vacunació contra la meningitis, ha estat o no en principi com havia de ser. Per saber-ho jo, i m'imagin que per saber-ho la majoria de diputats que han intervingut, ens hem hagut de preocupar tots de consultar altres companys que sí tenen la preparació adequada, o assessors, o persones que coneixen que tinguin una preparació que ens permeti saber exactament quin és el problema; i llavors a partir d'aquí nosaltres ens hem pogut formar tots quants som, la nostra opinió sobre si ha estat o no ha estat correcta aquesta actuació.

Miri, idò això és exactament el que degué fer o el conseller de Sanitat o el responsable de la seva conselleria a l'hora de prendre totes les determinacions que s'han pres en aquesta matèria. Llavors, i a un moment determinat, pels motius que foren, que els metges coneixen, els tècnics de la Conselleria, no era aconsellable dur a terme aquesta vacunació, no era aconsellable aconsellar -i valgui la redundància- aquesta vacunació, jo crec que el polític responsable en aquell cas va fer molt bé fent cas als seus tècnics i no dur-la a terme. Si després d'un temps aquests mateixos tècnics a través d'uniques proves, unes investigacions o el que sigui, o per la incidència, el que sigui, ells saben exactament per què, aconsellen que a partir d'aquell moment sí és aconsellable dur a terme aquesta campanya de vacunació, aquest canvi de criteri, que no contradicció, que prengué el responsable polític de la Conselleria de Sanitat és en tot cas, lluny de criticable, en aquest cas completament aconsellable. En aquest país el que ens sobra és la famosa dita de *mantenella y no enmendalla*, que és una cosa que malauradament s'ha fet fins ara, i pens que és al revés: quan hi ha uns indicis que ens aconsellen canviar de criteri, el que hem de fer és canviar-lo.

Quant a la desinformació, que ha repetit una vegada i una altra, desinformació precisament com la mateixa paraula indica és manca d'informació; i manca d'informació no n'hi ha haguda en absolut. En tot cas, el que hi ha hagut és informació en un sentit o un altre, segons hagin aconsellat els tècnics en cada moment. Llavors, si en un primer moment els tècnics de la Conselleria de la Sanitat aconsellaren que, pels motius que siguin, que deuen estar reflectits en els oportuns informes, que deuen estar dins els corresponents expedients, no era aconsellable aquesta vacunació, la informació que de fet va donar la Conselleria de Sanitat era en aquest sentit; de la manera que quan hi va haver el canvi de criteri, també aconsellat pels respectius tècnics, llavors la informació va ser en aquest sentit. Llavors el que hi ha hagut ha estat informació, tota la que ha estat necessària. Que no ha estat tota en el mateix sentit? Doncs sí, la veritat és aquesta, perquè en un moment determinat s'aconsellava una cosa, i després se n'ha aconsellada una altra. Però, escolti, si vostè el que demana són respostes concretes a tota una sèrie de preguntes que ha fet, li he de dir que -això ho sap vostè tan bé com jo- tant en el butlletí epidemiològic de la Comunitat Autònoma com en full de (...) setmanals que difon la Conselleria de Sanitat hi és absolutament tot. I m'imagin que si així i tot no es vol molestar en anar-ho a cercar a aquests butlletins, si vostè fa la sol·licitud concreta a la Conselleria de Sanitat, amb molt de gust supòs que li donaran.

En conseqüència, com he anunciat al començament de la meua intervenció, el Grup Parlamentari Popular no donarà suport a cap dels tres punts que formen part d'aquesta moció, bàsicament pels motius que he dit fins ara. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Munar, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Enhorabona, Sr. Conseller, perquè no només s'ha mogut la sectorial d'Unió Mallorquina, sinó que veig que també s'han mogut els diferents grups, perquè la moció no fos unànime i totalment contradictòria, per la qual cosa l'he de felicitar.

A Esquerra Unida vull dir-li que puc acceptar la seva proposta, perquè el que em diu és que en lloc de dir "desinformació", digui "poca informació". És una qüestió més aviat semàntica, que no tenc cap inconvenient a acceptar, encara que nosaltres entenem que quan una informació és contradictòria, i a un moment es recomana que no es vacuni, i després es diu que es vacuni, i es vacuna, això és més contradictori que poca informació. Però de totes maneres acceptarem la proposta d'Esquerra Unida.

Pel que fa al que ha dit el PSM, podem estar o no d'acord amb tot el que ells han anat explicant. La veritat és que hi havia una contradicció molt clara: tots els pediatres varen estar preocupats, en un moment determinat, se'ls va reunir, se'ls va dir que no vacunassin, després es va vacunar i, per tant, jo entenc que hi va haver aquesta contradicció per part de la Conselleria de Sanitat.

Pel que fa al tema *Tempus*, jo l'únic que diria, l'única pregunta que em faig i que faig a tots els grups i portaveus que hi ha aquí, és: la Conselleria de Sanitat del Govern balear, quan va dir que no vacunassin als centres, als pares, als pediatres, tenia vacunes suficients per a la població?, tenien possibilitat d'aconseguir-les en un temps lògic o no les tenien?, perquè si vostè realment em demostra que aquí hi havia vacunes suficients per a tota la població, jo em puc creure que vostès realment varen dir que no a la vacunació creient que era el millor en un moment determinat, i després, quan els tècnics els varen informar que seria millor que sí, varen canviar d'opinió. El que vostè ha d'entendre és que, si en un moment determinat les meves informacions diuen que vostès no tenien aquesta vacuna, ni possibilitats de tenir-la, tenguem dubtes sobre si realment vostès varen actuar d'una manera coherent amb allò que creien o d'una manera interessada políticament per donar solucions a un problema que se'ls plantejava a nivell de tot l'Estat en general i d'aquesta comunitat en particular, perquè s'havia produït una alarma social de tots els pares, que volien vacunar els seus fills i no hi havia vacunes aquí possibles.

Com li he dit, si vostès ens demostren que les tenien aquí, jo hauré de rectificar, i no em sabrà greu rectificar i dir que ens havíem equivocat, que realment devíem ser nosaltres els que anàvem malament. Ara, si vostès no tenien les vacunes em permetrà que jo continuï pensant que varen tenir una actuació política en contra de la sanitat d'aquesta comunitat autònoma.

I tampoc no m'ha contestat -i no basta dir-me que en el *Bulletí* es publiquen- el que jo li he preguntat: nombre de casos i nombre de casos en uns períodes de temps determinats, i no és per caprici, és simplement per saber si, en un període determinat en què no hi va haver vacuna, es varen produir més casos de mortalitat o de temes greus de meningitis que en un altre període, una vegada ja s'havia vacunat. Té bastant de sentit, la pregunta que li faig, i des d'aquí ni des del seu grup ni vostès no m'han contestat aquestes preguntes, preguntes, per altra part, que preocupen la societat de les Illes Balears, preocupen aquests pares els fills dels quals han mort. És molt còmode dir que això és una falta d'informació, falta d'informació que repercuteix en la vida de les persones.

Miri, pel que fa a la resposta del Partit Popular, vostè em diu que sempre les respostes, que sempre les actuacions duen el suport dels informes tècnics. És cert; és lògic que sigui així, però també reconeixerà que, a vegades, els tècnics s'equivoquen o tenen desinformació, i els polítics hem d'assumir aquesta responsabilitat perquè nosaltres tenim els càrrecs polítics, i, de la mateixa manera que en una empresa privada, quan els seus tècnics s'equivoquen, això té una incidència directa en el compte de resultats, doncs políticament quan s'equivoquen els tècnics i tu prens una decisió equivocada, tenen una incidència directa en la responsabilitat política, que és el que es demana des d'aquesta tribuna com és l'obligació de l'oposició respecte al Govern, i això no ho ha d'entendre com cap atac personal, sinó simplement i lògicament una manera de veure les coses diferents, i un interès per saber què ha passat en aquesta comunitat amb el tema de la meningitis, saber si hi havia o no vacunes suficients i saber si les decisions varen ser, realment, sanitàries o varen ser polítiques. Jo crec que la pregunta està ben clara i la veritat és que la resposta no ho estat, fins el dia d'avui.

No obstant això, estic convençuda que, a la llarga, continuarem incidint en aquest tema i que, de qualque manera, aclarirem realment el que va passar, sabrem si hi havia vacunes suficients o no en aquesta comunitat, sabrem quants de casos hi va haver i, segurament, tant pares com pediatres es posaran en marxa per saber, realment, què va passar amb aquest tema, que és un tema important per a la nostra comunitat. Una comunitat no és rica en funció del producte interior brut ni de ser la primera en renda per càpita; la qualitat de vida dels seus ciutadans, tant en matèria d'educació com en matèria sanitària que afecta tots i cadascun de nosaltres, és realment prioritària i important, si no per a l'equip de govern, almanco sí per a Unió Mallorquina. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. S'obri qüestió incidental per part del Govern. Té la paraula el conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Molt breument per explicar que interpret que la senyora diputada ha convertit el tràmit de moció en una interpel·lació obrint una sèrie de qüestions i plantejant una sèrie de temes, algun d'ells ja debatuts. Jo no vull entrar en la qüestió pel que fa al volum de vacunes que existia en aquell moment quan es va produir l'alarma social, però sí que vull dir, amb tota claredat, que en aquell moment aquesta comunitat autònoma va seguir les directrius, els consells i les opinions dels especialistes en sanitat pública reunits en el Consell Interterritorial i que, en el moment en què hi va haver un canvi d'estratègia a tot Espanya, no només en aquesta comunitat, és quan es va valorar la possibilitat de fer la vacunació massiva. Per tant, aquestes són qüestions que surten al pas d'afirmacions que jo no puc donar per bones. Puc comprendre que, a vostè, li semblí èticament impresentable l'actitud de la Conselleria de Sanitat, com ha arribat a dir, o que no creim en el dret al respecte a les persones, o que ens hem dedicat a intoxicar no dient la veritat, o sigui, dient mentides, i fent propaganda; que no tenim en compte els nins d'aquesta comunitat; que hem trepitjat el dret dels nins.

S'ha de tenir molt de valor per quedar tota sola, com ha quedat vostè en aquest plenari, defensant algunes de les qüestions que ha tret, com la creació d'una comissió investigadora o com la sol·licitud d'una informació que, com li han hagut de dir tots els grups, es divulga habitualment, i també aprofit per dir-li que la tenen les persones que l'assessoren a la sectorial d'Unió Mallorquina, respecte a la qual no s'ha mogut aquest conseller. No li sorprengui que sigui la sectorial d'Unió Mallorquina que s'ha acostat a aquest conseller. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a intervenir, Sra. Munar?

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. No sé si se li han acostat o no però li ha servit de poc.

Miri, vostès seguien les directrius de la sanitat pública; és que la sanitat pública, en aquest moment i en aquest país, està en mans del mateix partit que governa aquí; no sé si se n'han adonat, encara. El PP d'allà i el PP d'aquí prenen l'acord de no almar la població, de dir que la vacuna no és necessària, de dir que aquí no passa res, de reunir els pediatres i dir-los que no vacunin, de dir als farmacèutics que si algú recepta enviï aquesta nota a la seva conselleria... I jo em deman: hi havia vacunes o va ser una qüestió política perquè no tenien vacunes i no volien almar la població?, i vostè no ha estat capaç de dir-me que tenien vacunes suficients, en aquesta comunitat, o que n'hi havia a l'Estat espanyol; no m'ho ha dit, i estic segura que no tenien vacunes i que políticament els convenia, tant a nivell de l'Estat com a nivell d'aquí, no almar la població, no vacunar la població, encara que això hagi tengut conseqüències de morts, i aquesta és la realitat i vostè no ha demostrat aquí el contrari.

Vostès varen fer propaganda en contra de les vacunes; li vaig dir a la interpel·lació, li podria repetir ara, però, de totes maneres, com que són dues posicions totalment oposades, que si no em demostra el contrari jo continuaré pensant que vostès no tenien les vacunes i que varen tenir una actuació política i no sanitària, i vostè continuarà defensant el que ha de defensar, crec que seria una polèmica totalment innecessària. Jo estic disposada des d'aquí, Sr. Conseller, que si vostè em demostra que en aquesta comunitat hi havia vacunes suficients com per atendre la població que necessitava les vacunes, a retirar tot el que he dit i demanar-li públicament, en aquest mateix parlament, disculpes. Si vostè no em pot demostrar això, entendre que jo m'hagi de mantenir en la meua idea que varen tenir una actuació totalment política en contra dels interessos dels nins d'aquesta comunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Per tancar la qüestió, alguna intervenció més? Passam, idò, a la votació.

Podem votar conjuntament la moció o feim una votació separada? Feim una votació del primer punt en el qual s'acceptat la transacció, i allà a on posa "desinformació", posar "i de poca informació". És així, Sra. Thomàs? Passam, idò, a la votació del primer punt.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del primer punt de la moció presentada, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 26; en contra, 31; abstencions, cap. Queda rebutjat el primer punt.

Passam a votar els punts 2 i 3 conjuntament.

Vots a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 2; en contra, 31; abstencions, 24. Queden rebutjats els punts números 2 i 3 d'aquesta moció.

Aquesta presidència, i abans de passar al següent punt, informa que la Mesa del Parlament, en sessió de dia 25 de març del 1998, d'acord amb la Junta de Portaveus, ha designat, per defensar la presa en consideració de la Proposició de llei de reforma d'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears davant el Congrés dels Diputats, els parlamentaris següents: Hble. Sra. Maria Salom, Hble. Sr. Manuel Jaén Palacios i Hble. Sr. Francesc Triay i Llopis.

II.2) Moció RGE núm. 1780/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per prevenir i sancionar el frau de la venda al públic de carburants de les Illes Balears. Derivada de la Interpel·lació RGE núm. 778/98.

Passam a la següent moció, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per a prevenir i sancionar el frau a la venda pública de carburant a les benzineres de les Illes Balears. Sr. Francesc Quetglas, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, de la interpel·lació substanciada en el Ple d'aquest parlament i de la compareixença del conseller davant comissió, el Grup Parlamentari Socialista en treu les següents conclusions, en relació a la qüestió de les benzines:

La primera és que, en aquesta comunitat autònoma, hi ha hagut frau de benzines, hi ha hagut il·legalitats que no s'han sancionat, que la Conselleria de Sanitat i Consum no ha volgut, no ha pogut o no ha sabut sancionar, i ara passa la pilota a la Conselleria d'Indústria que, fins ara, ha estat absent de tot aquest procés i el seu conseller ha estat absent de tots els debats que hi ha hagut sobre aquesta qüestió en aquesta cambra.

Segona conclusió: hi ha hagut un director general que ha dimitit, segons ell, per pressions del Govern perquè no dugués a terme les inspeccions a les benzineres, pressions rebudes d'un membre del Govern o d'alguns membres del Govern, tenint en compte que hi ha un membre del Govern que, reconegudament, té interessos en el sector. Això són fets.

Tercer fet: el mateix director general, en el moment de dimitir, diu que si algú ha rebut doblers per part d'alguns empresaris de les benzineres ha estat el Partit Popular i no ell. Això ha dit el Sr. Seguí en el moment de la dimissió.

Hi ha hagut altres elements, com inspeccions sorpreses que s'anuncien a la premsa, hi ha hagut declaracions per part del Govern dient que no hi ha sancions perquè el Govern no sap, té dubtes, sobre quina legislació aplicar i, enmig de tot això, com a cirera, hi ha hagut missatges de tranquil·litat per part del conseller: "no passin pena que poden posar benzina tranquils".

En resum, el que aquí s'ha romput, al nostre entendre, és la confiança dels ciutadans en aquells que estan delegats per vigilar que no els defraudin quan els ciutadans no poden tenir el control directe d'allò que se'ls serveix, tant en quantitat com en qualitat. I ho varem dir: els ciutadans crec que tenen la sensació que la primera reacció del Govern és més tendent a encobrir els possibles defraudadors que defensar els interessos dels consumidors, com és la seva obligació.

En aquesta moció nosaltres ens plantejam, davant aquest diagnòstic, què podem fer: El primer, lògicament, és reconèixer i reprovar la passivitat del Govern i la seva ineficàcia per tal de guanyar immediatament, reguanyar, si és que s'ha tengut mai, la confiança dels ciutadans; hem de partir de no amagar el cap davall l'ala i reconèixer els errors comesos. Segon, un paquet de mesures de caràcter legislatiu basat en el desenvolupament reglamentari de la recentment aprovada Llei d'Estatut dels Consumidors i Usuaris de les Illes Balears; establir, elaborar i aprovar un reglament d'inspecció davant l'embull que han organitzat els distints serveis competents -o incompetents- en la matèria, establir instruments de coordinació, que són especialment imprescindibles, en aquest cas, entre la Conselleria de Consum i la Conselleria d'Indústria: no hi ha hagut la més mínima coordinació i la prova és que, ara, després de tots aquests mesos que Consum ha estat aquí, donant la cara, dient el que faria i el que no faria, ara passa la pilota a Indústria i comença una nova història que no sabem com acabarà; crec que tot això és evident que s'ha de coordinar. Cal sortir al pas d'allò que aquest escàndol ha posat de manifest, és a dir, que hi ha una evolució en la sofisticació dels instruments de frau i que, per tant, s'han d'introduir elements relacionats amb la metrologia en aquelles qüestions que signifiquen el dipòsit de confiança dels ciutadans, dels consumidors, en les institucions perquè directament no es poden vigilar.

No basta, senyores i senyors diputats, convidar els ciutadans a convertir-se en inspectors, dir-los que demanin la garrafa per comprovar que els serveixen el que pertoca. Després se'ls desmenteix: "no, no demanin les garrafes que col·lapsaran les benzineres". No basta amb això; aquesta delegació de confiança s'ha de basar en una tranquil·litat per part dels ciutadans en el fet que els serveis d'inspecció funcionen i estan al servei dels seus interessos.

Un altre criteri que s'ha d'introduir en el desenvolupament legislatiu és que en els règims sancionadors els defraudadors no surtin guanyant, que mai, en cap cas, l'aplicació del règim de sancions signifiqui que el frau és rendible, que, en qualsevol cas, quedi clar i assegurat que la sanció sigui sempre superior al possible benefici obtingut del frau. Nosaltres entenem que la redacció de la llei que va sortir d'aquest parlament és suficient i que un desplegament reglamentari bastaria per donar resposta a aquesta pretensió.

Principi de coordinació amb l'Estat i amb els ajuntaments en aquelles competències que són sobreposades, i també de participació i cooperació de les entitats ciutadanes, i molt especialment de les associacions de consumidors i usuaris.

Tercer punt importantíssim: la qüestió de la dimissió del director general. Nosaltres, encara que els 14 anys de govern d'aquesta comunitat autònoma, 15 ja, d'aquest govern, hagin estat esquitxats d'un rosari de corrupcions i d'escàndols, no ens resignam a passar per alt un escàndol més. Si un director general d'aquest govern, un director general d'aquest govern, no un membre de l'oposició, no un periodista innominat, no, un director general d'aquest govern se'n va dient, primer: "Me'n vaig perquè membres del Govern m'han fet pressions perquè no faci la meua obligació d'inspeccionar les benzineres"; segon: insinuant que el Partit Popular hagi pogut rebre finançament irregular per part dels sectors de les benzineres, si això passa s'ha d'aclarir, s'ha d'aclarir pel bon nom del Govern i pel bon nom dels consellers implicats, possiblement implicats, en aquesta història. Per tant, és necessària una comissió d'investigació que sabem que no serà aprovada; tenim l'absoluta confiança que el Partit Popular votarà que no a aquesta comissió d'investigació, n'estem segurs, però, a pesar de tot, ho volem mantenir, aquí, i ho volem plantejar perquè no volem decaure de la nostra capacitat d'indignació, de la nostra capacitat d'escàndol. No volem una anestèsia als escàndols de corrupció que vénen un rera l'altre en aquesta comunitat autònoma, i vostès, senyors del Govern, i vostès, senyors del PP, haurien de ser els primer interessats perquè aquesta tema s'aclarís. Si el Sr. Seguí ha dit: "aquí hi ha hagut corrupció", o vostès emprenen accions contra el Sr. Seguí o reconeixen implícitament que el Sr. Seguí pot tenir raó.

El quart punt..., bé, jo crec que dins tota aquesta història hi ha uns protagonistes que mereixen un reconeixement per part d'aquest parlament; primer, les associacions de consumidors i usuaris que han posat de manifest, han posat en evidència l'escàndol, i molt concretament les associacions de consumidors que varen posar sobre la taula un escàndol que la primera reacció de l'administració va ser negar -després es va haver de reconèixer que almanco dins una comunitat autònoma, la de Madrid, existia- i que aquí també la seva primera reacció va ser negar, encara que hi havia qüestions que eren innegables: el fet que hi ha hagut serveis de benzina per davall dels límits de tolerància que no s'han sabut, que no s'han pogut o que no s'han volgut sancionar; és evident, està reconegut a les dades que el mateix govern ens ha facilitat, i el que és evident és que la feina de les associacions de consumidors i usuaris mereix un reconeixement d'aquest parlament.

I jo vull dir que hi ha una altra associació que mereix el reconeixement d'aquest parlament, que és l'associació patronal que representa els empresaris de les benzineres, que sempre i en tot moment ha demanat que s'aclareixin els fets, que sempre i en tot moment han demanat que se sancionin els fraus, si n'hi ha hagut, que sempre i en tot moment s'han posat devora el bon nom del sector, i jo crec que és una actuació que els honora, i jo crec que aquest parlament s'ha de pronunciar en el sentit de valorar positivament el tarannà que ha manifestat aquesta associació, en concret el seu president, que en totes les manifestacions públiques i privades ha repetit sempre que instava el Govern a exercir les competències que el Govern no ha volgut assumir.

I per últim, el darrer punt, és una instància al Govern de l'Estat per tal que, a la vista de les dades de la mateixa conselleria, hi hagi una reconsideració de la regulació dels marges de tolerància en la dispensació de carburants. És evident que si més del 65%, segons les dades que ens facilita el Govern, serveixen benzina dins el marge de tolerància del $\pm 0,5\%$, però sempre per davall, si el 65% serveixen sempre per davall, de les inspeccionades, lògicament, la qual cosa és fàcilment extrapolable a la totalitat, vol dir que la capacitat d'afinar els instruments de metrologia avui està per damunt del marge de tolerància que reconeix la llei. És vera que hi ha factors que incideixen dins aquests instruments de medicació -factors ambientals, temperatura, pressió, etc., etc.- que, en qualsevol cas, també poden estar recollits de tal manera que els instruments s'afinin de tal manera que tendeixin a donar zero com a marge de tolerància, o almanco donin zero en un percentatge molt major del que es dona ara perquè, si no, es produeix un fet que inquieta els ciutadans, i és saber que, per poc, és vera, però se'ls serveix menys de manera sistemàtica quan això es podria resoldre amb una regulació més acurada, que jo crec que el mateix conseller, a les seves compareixences, va dir que ell en principi estaria d'acord en fer aquest tipus de recomanació, crec que seria bo un pronunciament del Parlament en aquest sentit.

I aquests són els punts en què es basa la moció que, al nostre judici, estan perfectament ajustats a allò que aquí s'ha debatut i a allò que ha quedat acreditat que ha succeït en tot aquest desgraciat i infortunat incident del frau de les benzineres a les Illes Balears. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Mixt? Grup Parlamentari d'Esquerra Unida? Sra. Margalida Thomàs, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, ja és la tercera vegada que parlem de benzineres, i encara demà hi ha una comissió d'Economia a on hem de parlar l'una altra petició de compareixença feta per Esquerra Unida als consellers de Sanitat i Consum i d'Indústria. Per tant, veurem si demà la Comissió d'Economia accepta aquesta petició. Evidentment el Sr. Conseller de Sanitat ja va comparèixer i és cert que ens va donar més informació que la que havia aportat en el debat en plenari de la interpel·lació socialista, ens va lliurar els famosos pastissos informàtics de colors dels resultats de les inspeccions, i també ens va donar els informes del 13 de març del 98 i els resums del 97.

Ens va aportar una justificació a la manca de resposta documental que havia fet el grup d'Esquerra Unida - Esquerra Unida havia demanat, el 21 de gener del 98, les actes d'inspecció fetes durant una sèrie de mesos- i el conseller, en aquella compareixença ens explicà que era un problema de l'administratiu, que està fora de Mallorca. Es veu que tenen administratius amb vacances especials a la conselleria, perquè continuam sense tenir aquesta documentació i, per tant, continuam insistint en plenari que la documentació es demana per part dels grups parlamentaris i s'espera que el Govern l'envii als grups. Per tant, torn a fer constar en el debat que no hi ha la documentació sol·licitada amb temps.

Avui, evidentment, donarem totalment el suport a aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista perquè pensam que és un bon resum dels debats que s'han seguit en aquestes dues ocasions anteriors; la primera part, la reprovació de l'actuació del Govern en allò que realment ha ocorregut, la passivitat i la ineficàcia davant la inquietud dels ciutadans pel frau dels carburants, que, evidentment, va quedar reflectit en el debat de la interpel·lació i a la compareixença del conseller. La segona part, sobre la Llei d'estatut dels consumidors i usuaris, és evident que és urgent el desplegament d'aquesta llei en aquests aspectes reglamentaris; per tant, no tenim tampoc cap problema en donar-li totalment suport.

I el tercer apartat, que és quan parla de la comissió no permanent d'investigació, pensam que, malgrat que el diputat proponent ja ha advertit que, evidentment, el Grup Parlamentari Popular no li donarà suport, una vegada més el Grup d'Esquerra Unida ha de dir que creu que és un gran error no donar suport a aquests tipus de comissions no permanents d'investigació, precisament per allò que teòricament hauria d'interessar el Govern: aclarir tots els dubtes, aclarir tots els rumors, aclarir totes les opinions que s'han donat a la població en general. El Sr. Fiol, a la compareixença a la comissió, va canviar d'actitud respecte a aquella famosa dimissió o cessament, i va remetre, com sempre fan els representants del Govern, perquè si hi ha alguna cosa la duguin als jutjats, vagin als jutjats a denunciar. Evidentment no som nosaltres que li hem de dur, han de ser aquells que se senten afectats per aquestes opinions donades a través dels mitjans de comunicació, però si no hi ha ningú que ho vulgui dur als jutjats perquè considera que no és suficient delictiu o perquè no vol remenar, davant la Justícia, aquest tipus d'opinions, almanco una comissió d'investigació del Parlament, allò que fa és aclarir realment què ha passat i, sobretot, aclarir si hi ha hagut responsabilitats polítiques que es poden demanar. No sempre -i ho hem dit reiteradament- no sempre hem de contestar possibles rumors o possibles actituds de corrupció a través del Jutjat; es poden assumir responsabilitats polítiques i, sobretot, es pot aclarir davant el Parlament exactament què ha passat i exactament quins han estat els motius d'aquesta dimissió o cessament del Sr. Seguí, anterior director general de consum.

L'apartat quatre de la moció pensam que també és molt encertat aquest reconeixement i agraïment a les associacions de consumidors, perquè pensam que si ha estat a nivell estatal l'OCU que ha detectat aquest frau, és cert que aquí hi ha hagut resposta també d'associacions de consumidors, i pensam que és bo que hi hagi aquest reconeixement, precisament per motivar que aquestes associacions continuïn amb la seva tasca i continuïn col·laborant, amb la participació ciutadana, en tot allò que significa no només fer un seguiment de la política quotidiana, sinó participar i reclamar els dretes que tenen els ciutadans i les ciutadanes a un bon servei i a una correcta actitud per part dels empresaris de les benzineres.

I finalment, suposam, com ha dit el Sr. Quetglas, que el darrer apartat de la moció rebrà també, en aquest sentit, el suport del Grup Parlamentari Popular, ja que va ser un dels temes que, com ha dit també anteriorment, és un dels temes que el mateix conseller de Sanitat veia innecessari, instar el Govern a la reducció d'aquests marges de tolerància que, a més a més, qualificava de discutibles i que s'havien donat feia uns anys per part d'anterior governs i, per tant, suposam que, en aquest sentit, es podria aprovar per unanimitat aquesta darrera part. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula la diputada Sra. Catalina Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre grup també donarà suport a cadascun dels punts de la moció perquè compartim totalment el raonament i l'explicació que ha fet el Sr. Quetglas. Els punts 1 i 3 estan relacionats amb l'actuació del Govern de les Illes Balears en aquest tema, en el possible frau de les benzineres. Durant un cert temps, uns dies, els consumidors, com ja vàrem denunciar, no sabíem en certesa quina actitud podíem adoptar quan anàvem a posar benzina: si ens posaven manco benzina o si en posaven de més, com ens va dir el conseller de Sanitat.

Aquesta incertesa o desconcert va ser augmentada per les bregues internes de la Conselleria de Sanitat. No ens va convèncer el Sr. Conseller, el Sr. Fiol, amb les seves explicacions sobre la dimissió o cessament del Sr. Seguí, exdirector general de Consum. No ens va convèncer perquè no ens va donar proves quan va afirmar que aquest senyor, el Sr. Seguí, havia faltat a la veritat.

No ens creim que un responsable tècnic de la Conselleria de Sanitat, però també amb responsabilitats polítiques del Partit Popular s'inventi acusacions com les que va comentar a premsa, que rep pressions perquè no inspeccioni les benzineres i passi en certa manera per damunt aquest tema. Quan una persona reacciona amb la contundència amb què ho va fer el Sr. Seguí, no es pot quedar només amb la resposta que es va tenir des del Govern. És ver que el conseller responsable en aquest tema va comparèixer davant els diferents grups parlamentaris, però no vàrem quedar gens satisfets, i així li vàrem dir. Ens hagués agradat molt més poder comparar les informacions i opinions del Sr. Seguí i del Sr. Fiol en el mateix moment. Per què? Perquè depèn de com solucioni aquest tema el Govern, els grups parlamentaris i l'opinió pública ens decantarem per opinar sobre si el que ha passat és resultat d'una mala gestió i en certa manera deixadesa per part del Govern o d'una imposició d'un sector de poder en aquestes illes.

Per tant, per verificar i aclarir les afirmacions tant del Sr. Fiol com del Sr. Seguí, pensam que és urgent i oportuna la creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre l'actuació del Govern de les Illes davant el frau de les benzineres i les circumstàncies en què es va produir el cessament de l'anterior director general de Consum, així com planteja el Grup Parlamentari a la seva moció.

Quant al punt 2, també ja vàrem fer referència a la necessitat d'elaborar un reglament d'inspecció, ja que va quedar palès a la compareixença del Sr. Fiol aquesta mancança, i també vàrem defensar ja i plantejàrem que s'havien d'establir instruments de coordinació entre els serveis d'inspecció del Govern, més concretament els d'indústria i de consum, cosa que ens pareix totalment lògica, i no entenem que des del Govern no es plantejàs, ja no només quan va sortir aquest tema a premsa, sinó quan es varen rebre les competències en aquest sentit. Clar que les sancions previstes a la llei han de garantir que en cap cas resulti la sanció menor al possible benefici econòmic del frau, així com ha plantejat i ha defensat el Sr. Quetglas, ja que si no es té en compte aquest element indirectament, o ben directament, es donaria avantatge a qui defrauda, i no al consumidor.

Al punt 4 també votarem afirmativament. Hem de valorar molt positivament la tasca que han duit a terme les associacions de consumidors, denunciant el frau de les benzineres i també, així com hem comentat abans, l'associació patronal d'estacions de serveis, que demanaren aclarir els fets i també explicacions perquè no s'havien tramitat unes denúncies relacionades amb aquest tema. També vull dir que pensam que la reducció dels marges de tolerància legals actualment vigents, el 0,5% em pareix que és el que legalment es pot defraudar, seria necessari reduir aquest marge; d'aquesta manera evitaríem el que s'ha anomenat el frau legal.

Per tant, només dir que donarem suport, així com he dit, a tots els punts d'aquesta moció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la seva portaveu Sra. Maria Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Quetglas, crec que el diagnòstic que ha fet vostè de la situació, més que ser un diagnòstic de la nostra comunitat autònoma, es correspon al diagnòstic a la Comunitat Autònoma de Madrid, que és allà on s'ha pogut detectar que hi havia un frau en el subministrament de benzineres per part d'un determinat empresari. Jo crec que això seu d'avui és oportunisme polític, fer d'una manera fàcil feina a l'oposició, aprofitar que a Madrid hi ha un escàndol per intentar, aprofitant que aquí hi ha determinades persones que puguin tenir interessos en certes empreses d'aquest sector, intentar aprofitar això, perquè evidentment això és un tema que ven, i ven molt bé, als mitjans de comunicació. A Madrid hi ha hagut estafa, a Madrid hi ha hagut frau, aquest tema està als jutjats, hi ha hagut irregularitats, s'han emprat sistemes sofisticats per manipular els comptadors, han emprat aparells d'alta tecnologia, fins i tot per control remot des de la cabina, per manipular i per cisar els usuaris de les estacions de servei, cisar fins i tot amb marges d'un 7 i d'un 8% sobre tota la benzina que es posava.

Però, senyors del PSOE, això és a Madrid. No vulguin que el de mal passa a altres comunitats també passi aquí. Aquí, li dic jo que aquest diagnòstic que fa vostè correspon a Madrid. A la Comunitat Autònoma d'aquí, li puc dir que el Govern ha tengut una actitud correcta, que el govern del Partit Popular ha realitzat inspeccions, i que en cap cas ha trobat frau a les benzineres de Balears, entenent evidentment com a frau allà on hi ha intencionalitat per part de l'empresari d'una benzinera en intentar manipular uns comptadors per enganar, per cisar als usuaris de les benzineres. Per tant, Partit Popular, control, vigilància i inspecció a les benzineres de les Illes Balears. Les regles del joc en aquest sentit, qui ha creat normativa en aquest sentit és l'antic govern seu de Madrid.

I entrant, perquè volia fer aquesta qüestió prèvia, en l'anàlisi i el diagnòstic que ha fet vostè. El diagnòstic correspon a Madrid -no és metge vostè, es veu-, i no es correspon a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Després entrarem en els comentaris del director general. En el primer punt vostès ens demanen reprovar l'actitud del Govern per ineficàcia i passivitat. Jo crec que, de passivitat, res de res, crec que el Govern balear ha realitzat un gran nombre d'inspeccions, a través de la Direcció General de Consum i d'Indústria, i que hi ha hagut un control i una vigilància, i l'actitud ha estat responsable. I en aquest sentit podem dir que l'any 97 la Direcció General de Consum ha realitzat mostreigs per nombre de 2.306, que d'aquests mostreigs n'hi ha 345 que són perfectes, no es donen ni una pesseta de més ni de menys de benzina; que n'hi ha 1.570 que estan dins els marges de tolerància per les normes que hi ha avui establertes, és a dir 1.570 que no fan il·legalitats, ni frau, ni irregularitats, sinó que compleixen les normes que han marcat vostès d'aquest percentatge de tolerància; i que les benzineres que donen de menys són 129. Però és que després hi ha assortidors que també donen de més, que són 262. És a dir, que hi ha més del doble d'assortidors que donen de més respecte dels que donen de menys. I aquestes dades, si ho miram dins la globalitat, dins els distints estudis i controls d'inspeccions d'altres comunitats, podem fer una valoració que aquestes dades, que aquestes xifres són normals, que no hi ha intenció de defraudar, que no hi ha voluntat d'enganar, que no hi ha frau; per la qual cosa, de passivitat, res de res.

Ineficàcia, diuen vostès, reprovar el Govern per ineficàcia. Hem de dir que si durant aquests darrers anys s'han efectuat més d'un mil·lenar d'inspeccions, si hi haguera hagut ineficàcia no s'haguessin fet. Si cada vegada que s'ha detectat un assortidor que dona benzina per davall dels marges establerts per la llei, automàticament es precinta aquest assortidor, a partir del moment en què se n'adonen es tanca aquest assortidor fins que es revisi per part dels tècnics autoritzats. Si hi haguera hagut ineficàcia, això no s'haguera fet, i en aquest sentit l'any 97 s'han precintat més d'una dotzena de mànegues, s'han obert més de 50 carpetes per conducte comercial, que si hi haguera hagut ineficàcia no s'haguessin obert; i s'han obert també, s'han iniciat determinats expedients sancionadors, amb la qual cosa l'actitud del Govern balear és una actitud activa i eficaç.

Vostès diuen que hi ha una gran inquietud per part dels ciutadans davant aquest frau. Home, és normal, que si els grups de l'oposició estan informant i donant una informació falsa als ciutadans, que hi ha frau, és normal que els ciutadans d'espantin; i en aquest sentit des del Grup Popular i el Govern hem intentat tranquil·litzar els ciutadans de la nostra comunitat, que aquí no hi ha, pel que s'ha pogut detectar fins ara, cap cas d'estafa ni de frau; perquè, si hi haguera hagut intenció de defraudar a una determinada benzina, resulta que si hi ha un conjunt d'assortidors, i n'hi ha tal vegada dos que donen menys benzina de la que toca, a aquesta mateixa estació de servei n'has trobades d'altres que en donen de més. Si hi haguera hagut per part de l'empresari d'aquestes benzineres intenció d'estafar, de robar, de cisar a l'usuari, evidentment no trobaríem una mànega aquí que dóna menys, i una mànega aquí que dóna més; amb la qual cosa no hi ha aquí frau. Al primer punt li votarem que no.

Al segon punt de la seva moció vostès ens demanen que s'ha de fer un urgent desplegament de la Llei de l'estatut dels consumidors i usuaris de la nostra comunitat autònoma; i ens posen tota una sèrie de punts d'aquest desplegament. Hem de dir en primer lloc que qui va impulsar que aquesta llei vengués aquí va ser el Govern del Partit Popular; qui va intentar fer una feina entre tots després en aquest parlament, consensuada, i qui va voler dialogar i parlar per treure un estatut del consumidor aprovat per unanimitat d'aquest parlament varem ser nosaltres des del Grup Popular; i li he de dir que en aquest sentit ara el Govern balear, el Govern del Partit Popular està fent feina per intentar desplegar tota una sèrie de normatives i de reglaments respecte d'aquest estatut dels consumidors i usuaris. Vostès diuen "elaboració immediata"; nosaltres deim "l'elaborarem en la mesura que sigui necessari". les coses no es poden fer d'una manera precipitada, sinó que s'han de fer *piano piano*, però ben fetes; i en aquest sentit el Govern balear fa feina, de la mateixa manera que s'ha de fer i s'ha de posar en marxa el Consell Balear de Consum.

Demanen vostès un reglament immediat d'inspecció. Han d'estar d'acord amb mi que s'ha de fer un reglament, però no només per les benzineres. S'ha de fer un reglament general, que afecti tothom, i que el Govern balear i la Conselleria fan feina en aquest sentit, amb la qual cosa no donarem suport a aquest punt.

Després ens demanen vostès coordinació. Doncs de coordinació, el Govern balear en té, fa reunions conjuntes amb distints departaments; han fet fins i tot un protocol entre distintes conselleries d'actuació conjunta per tal d'intentar controlar i vigilar les actuacions que duen a terme a les benzineres. Vostès ens demanen incorporar nous elements metrològics. Aquest punt no és un tema que afecti; o és un tema, millor dit, que qui ho controla, qui marca la normativa és Madrid, no és aquí, no és la nostra comunitat autònoma, sinó que això correspon a l'Administració de Madrid.

I després, al tercer punt ens demanen que s'ha de crear una comissió d'investigació per frau a benzineres, i per les declaracions fetes -i sobretot ens ho diuen per això- per l'antic director general de Consum. Miri, a mi no em serveix -i crec que tots vostès estaran d'acord amb mi, amb les meves explicacions- a l'hora de demanar la creació d'una comissió d'investigació les paraules que hagi pogut dir una determinada persona en el moment en què ha presentat la dimissió. Crec que no s'han d'aferrar a això, perquè s'han de tenir en compte, però d'una manera relativa, aquestes paraules. Les dimissions que es produeixen a qualsevol govern o a qualsevol partit, s'han de resoldre dins el Govern i s'han de resoldre dins el partit; dimissions de senyors Morro, i Sansó, i Font, i Obrador, són temes interns, que crec que no s'han de resoldre aquí. Però a més, si vostès demanen això perquè hi ha frau, jo els deman que em diguin quin és el frau que s'ha produït. I vostès se'n riuen que no es poden tenir en compte segons quines afirmacions. Com que pareix que no ho creuen, els posaré un exemple: En el Consell Insular de Mallorca, allà on vostès tenen una part de responsabilitat, a un moment determinat, quan la presidenta del Consell va treure a fora el PSM, els senyors del PSM varen fer determinades manifestacions, dient que tot això era perquè a darrere hi havia interessos econòmics i urbanístics ocults. Jo crec que això, aquestes declaracions, no es poden tenir massa en compte, quan es produeix una dimissió o se cessa una determinada persona. Nosaltres al Consell, o vostès allà no han demanat la creació d'una comissió d'investigació perquè els seus socis varen fer unes determinades declaracions; no ho han fet. Aquest argument que vostès empen a mi no em serveix. Crec que no és correcte, crec que aquestes paraules, que es produeixen en un entorn molt concret, no es poden tenir cent per cent en compte. Vull dir que el Sr. Seguí em mereix tots els meus respectes, crec que és una persona honesta, treballadora, i que no es deixa manipular ni pressionar, igual que el Sr. Morey, actual director general de Consum, un senyor treballador, feiner, i que no es deixa manipular per ningú; amb la qual cosa a aquest tercer punt nosaltres no li donarem el nostre suport.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí, Sr. President, aniré acabant, però és que el Sr. Quetglas ha dit moltes barbaritats i moltes coses, i a mi m'agradaria argumentar per què no els donarem el nostre suport.

Quant al quart punt, el nostre grup li podria donar suport si llevàs tal vegada els comentaris negatius que es fan respecte del Govern balear; però és que a més diu certes inexactituds. Que hem de donar l'enhonorabona a les associacions de consumidors i usuaris, per la feina que fan per intentar posar damunt la taula tot allò que no els pareix correcte? Enhorabona, ens pareix fantàstic, i ens pareix que s'ha d'impulsar que els consumidors i usuaris, les associacions posin damunt la taula tot allò que consideren que no és correcte, de la mateixa manera que també podem donar l'enhonorabona a l'associació que agrupa els empresaris de les benzineres, per intentar que si hi alguna cosa mal feta, es digui. Però aquí, a Balears, vostès diuen que enhonorabona per les denúncies de frau que s'han fet. Aquí, a Balears, a nosaltres no ens consta que cap associació de consumidors ni ningú hagi fet denúncies de frau en tema de benzineres, amb la qual cosa votarem que no.

I per acabar, Sr. President, al darrer punt, respecte dels marges de tolerància legals, els diré que aquests marges no els hem posat nosaltres, no els ha posat el Partit Popular; aquests marges, aquest 0,5% que vostès troben que és massa exagerat, el varen posar vostès. I per això hem de dir nosaltres que hi pot haver una confabulació i connivència entre el PSOE i els empresaris de les benzineres, perquè aquest marge és molt elevat? No és massa seriós això, Sr. Quetglas. Vostè diu aquí que s'han de reduir aquests marges, per tal que quedi garantida la màxima protecció dels drets dels consumidors...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada, per favor, que ja hem excedit bastant en el temps.

LA SRA. SALOM I COLL:

I què és, que durant aquests darrers set anys no ha estat garantida la màxima protecció dels drets als consumidors i usuaris? I per què no han dit res abans? No estava garantida, amb l'actuació i la normativa seva? Crec que, Sr. Quetglas, s'ha equivocat. Aquesta proposta és demagògica, l'han presentada aquí per oportunisme polític, vistes les circumstàncies; i no obstant això, el Grup Popular votarem a favor d'aquest darrer punt, a pesar que considerem que és un tema tècnic, però la voluntat política és d'intentar defensar al màxim els nostres consumidors usuaris, i si es pot reduir aquest marge i es pot filar un poquet més prim, el nostre grup hi està totalment d'acord. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el seu portaveu, Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc vull agrair als grups parlamentaris que han manifestat el seu suport a la nostra moció; i passar a replicar el torn en contra que ha consumit la Sra. Salom.

Vostè ens diu que ens equivocam en el diagnòstic, tal vegada perquè no som metges -Sra. Salom, els economistes també en feim, de diagnòstics; també ens equivocam, per cert-, que correspon a la Comunitat Autònoma de Madrid i no a la de Balears. La primera notícia que el Sr. Seguí fos director general de Madrid; em pensava que era director general de Balears. Ha estat a Madrid que ha dimitit el Sr. Seguí? Ha estat a Madrid que el Sr. Seguí ha denunciat pressions d'un membre del Govern per no investigar les gasolineres? Ha estat a Madrid que s'ha dit que si qualcú ha donat doblers del sector de les gasolineres ha estat al partit, i no a la butxaca del director general? Tot això ha passat a Madrid?

Aquí també ha estat on ha passat que el conseller, Sr. Fiol, contràriament al que vostès diuen -és que vostès surten, i a base d'insistir en una cosa que no és veritat, pensen que transmetran a la societat que ho és. Diu que aquí no hi ha hagut frau. No és ver; aquí hi ha hagut frau, i a més no s'ha sancionat. Això és el que ha passat aquí; i els números del conseller ho reconeixen; i el Sr. Conseller ha reconegut que ell no sap com ha de ficar mà a aquestes sancions, i per això ara li passa el paquet a Indústria. És que ho va dir; tot això està escrit al *Diari de sessions*, a més amb un argument tremendament pelegrí, diu "aquestes gasolineres, que són les que estan en vermell, que són les que estan defraudant, i no han estat sancionades". Vull repetir-ho: hi ha hagut frau no sancionat en aquesta comunitat autònoma, i ja està bé de repetir mentides. Aquestes gasolineres que no han estat sancionades, el Sr. Conseller diu: "Jo no les puc sancionar perquè no hi ha intenció de defraudar, perquè no hi ha dol". Escolti, si hi ha dol o no, si hi ha voluntat de sancionar o no, és un tema penal, és un tema dels tribunals. Les sancions administratives s'imposen quan hi ha una irregularitat en el servei, independentment que hi hagi o no voluntat de defraudar; és l'exemple que jo li vaig posar: Si jo me'n vaig a una cafeteria, em prenc una ensaladilla, i la maionesa està contaminada de salmonel·losi, i jo agaf una salmonel·losi, no anirem a demanar si el cuiner tenia intenció o no d'intoxicar-me, li posaran una multa, esper, esper que li posaran una sanció a l'establiment, independentment de la seva voluntat; perquè si tenia intenció d'enverinar-me, esper que l'enviïn al fiscal directament. Escolti, per favor; una cosa és el frau per sanció administrativa, i unes altres qüestions són les qüestions penals. I passa que amb aquestes actuacions del Govern, inhibint-se de sancionar allò que ha de sancionar, els ciutadans desconfien, perden la confiança que el Govern els protegeix. I aquí, a les Illes Balears, hi ha hagut frau i no s'ha sancionat; i l'única manera que es tranquil·litzen els ciutadans, Sra. Salom, és actuant, no és sortint als mitjans de comunicació donant missatges de tranquil·litat; és actuant, és que els ciutadans percebin que el Govern els defensa, i no és encobrint al que defrauda.

Que no donaran suport a la comissió d'investigació? En feia messions, n'estava completament segur. M'hagués defraudat profundament que li haguessin donat suport. Les promeses de regeneració del Partit Popular, ja sabem on són, s'han perdut pel camí. No ens conformam que el Sr. Seguí, que està reiteradament qualificat, i a més d'una manera una mica sospitosa, tothom diu "no, no, el Sr. Seguí és una persona molt honesta" -supòs que vol dir molt honrada, perquè honesta es refereix a un altre àmbit d'activitat- "és una persona, i per tant ens mereix tota la nostra confiança". Home, si és molt honrat, i mereix tota la seva confiança, i diu que aquí qualcú ha donat doblers al PP, i diu que ha rebut pressions per no investigar les gasolineres, si és molt honrat tal vegada li haurem de fer cas; si és tan honrat, si és tan honorable, si és tan excel·lent persona en les seves apreciacions, tal vegada li haurem de fer cas. En qualsevol cas, l'únic que volem nosaltres és que vengui aquí i ho digui. I si les raons que vostè diu, que era un moment en què ho veia tot vermell, perquè se n'anava, perquè dimitia o cessava, són certes, que ho digui ell. Però ell no ha produït cap desmentit als mitjans de comunicació d'allò que va dir: "me'n vaig perquè estic fart de rebre pressions per no investigar gasolineres; i me'n vaig dient 'tranquil·líssims vostès, que si qualcú ha donat doblers ha estat per al PP i no per a mi?'" . Ha estat ell, i no s'ha desmentit. Voldríem que vengués aquí, al Parlament, i ho explicàs.

En relació a la qüestió dels marges, només una petita precisió: Els marges que vostè diu, i vostè responsabilitza el Partit Socialista d'haver-los posat, es varen posar fa deu anys. En deu anys la tecnologia ha evolucionat molt, Sra. Salom, i en deu anys la capacitat que tenen els instruments d'afinar ha anat per davant de la capacitat legislativa, i ara la Llei ha de seguir la tecnologia; això és tot, però vostè sí que en aquest tema, com en tants d'altres, es recrea en la demagògia. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per tancar aquesta qüestió, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula, Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Crec que el Sr. Quetglas amb les afirmacions que fa aquí és un poc irresponsable i falta a la veritat, en el sentit que insisteix una i una altra vegada dient que aquí, en aquesta comunitat, hi ha frau. Això és mentida, Sr. Quetglas. Però el que em fa més ràbia és que pareix que li sap greu. Pareix que li sap greu això, Sr. Quetglas; pareix que vostè voldria que hi hagués frau a la nostra comunitat; i està alarmanant i espantant la gent, i enganant-la, i això és una actitud irresponsable. Des del Govern balear, em creguin, l'actitud del Govern és una actitud d'intentar controlar, vigilar i inspeccionar que a les benzineres, als assortidors de la benzina, és el que surt per la mànega, estigui en termes correctes, no s'engani la gent. I pareix que a vostè això no el convenç i que això no li agrada. La conclusió a què arribam nosaltres és que a Balears tot el món de les benzineres està dins uns termes de normalitat, que no s'han trobat els casos d'estafa i de frau que hi ha a Madrid; que a Madrid el que ha passat és una cosa molt distinta al que hi ha aquí. Les mànegues i els assortidors no són d'una ciència exacta, no és només una calculadora, que dos i dos són quatre; hi ha una part de calculadora, quan deim que volem 2.000, 3.000, 4.000 pessetes de benzina; però també hi ha una part de comptar, de mesurar els litres de benzina que surten, i això no és tan fàcil, perquè s'ha de tenir en compte la temperatura. Saben vostès que en funció que la mànega sigui en l'hivern o l'estiu, faci més fred o més calor, allò és de plàstic i es contreu o es dilata, i subministra més o menys benzina? Saben vostès que determinats empresaris de benzina s'estimen més que Campsa quan hi va amb el camió hi vagi de vespre i no hi vagi de dia o les 5 de l'horabaixa, perquè fa calor? És un tema que no és fàcil, i si s'ha posat aquest marge és perquè els tècnics consideren que això és així. Però de totes maneres li he dit que el nostre grup estam d'acord en demanar a Madrid que redueixi i que afini aquest màxim al mínim, mínim, mínim. Tan de bo fos zero, tan de bo fos exacta la normativa que posi Madrid fos zero, que ha de donar exacte. Cap problema ni un, el nostre grup estaria encantat amb això.

I li dic: paraules que diu una determinada persona en el moment de la seva dimissió, no es poden tenir, crec jo, cent per cent en compte; i li he posat un exemple, i vostè no m'ha dit res d'això; vostè no m'ha tret aquest tema. Per què vostè no demana que es creï una comissió d'investigació allà on li he explicat?, per què no ho fa? S'han fet unes determinades manifestacions, per part d'uns determinats senyors, dient que hi ha irregularitats, dient que hi ha coses mal fetes, i vostès callen, no diuen res i hi consenten. Aquest argument seu li he dit, Sr. Quetglas, que al nostre grup no ens serveix. Nosaltres estam tranquils amb la labor que dur a terme el Govern balear, i no donarem suport a cap dels punts de la seva moció, exceptuant el darrer, que li votarem que sí. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Passam a la votació d'aquesta moció, i votarem... Sí per què em demana la paraula?

EL SR. PASCUAL I RIBOT:

Per demanar votació separada del punt 3.

EL SR. PRESIDENT:

Votarem separatament el punt 3 i el punt 5.

Passam a votar els punts número 1, 2 i 4.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjats els punts 1, 2 i 4.

Passam a votar el punt número 3.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 26; en contra, 30; cap abstenció. Queda rebutjat el punt número 3.

Passam a votar el punt número 5.

Vots a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat.

III.1) Interpel·lació RGE núm. 693/98, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris del Govern en relació amb la defensa de la titularitat pública de l'aigua i exigència de qualitat en les concessions d'aigua per a nous assentaments urbans.

I passam al darrer punt de l'ordre del dia, que fa referència a interpel·lació, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris del Govern en relació a la defensa de la titularitat pública de l'aigua i l'exigència de qualitat en les concessions d'aigua per a nous assentaments urbans. Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. La present interpel·lació efectivament, com diu el seu títol, actuarà només sobre dos aspectes de la política hidràulica - voldria tenir temps de tractar-los tots dos-, sobre el tractament de les aigües privades i la qualitat de les aigües dedicades a l'abastament de poblacions.

Respecte del primer aspecte, és imprescindible començar recordant que la Llei d'aigües, de 2 d'agost de 1985, va canviar substancialment el règim jurídic de les aigües subterrànies, declarant-les de domini públic. De tot això, en fa més de 12 anys, i no ens fa la impressió que el Govern n'hagi pres bona nota, perquè a partir d'1 de gener de 1986, insistesc, totes les aigües subterrànies són públiques. Això no obstant, és cert que es va dissenyar un règim transitori per a les aigües de titularitat privada. Ara bé, la llei "congela" aquestes propietats, en expressió afortunada del Tribunal Constitucional; és a dir, tan sols permet mantenir el mateix nivell d'explotació de l'aquífer que s'aprofitava de manera efectiva en aquell moment, a 1 de gener de 1986, tant pel que fa al cabdal com també per una cosa importantíssima, que és l'ús.

La disposició transitòria de la llei, en relació a la tercera, diu "que mantendran la seva titularitat en la mateixa forma que fins ara". En segon lloc, la llei obliga que qualsevol modificació de les condicions d'explotació o amb l'increment de cabdals utilitzats o amb el canvi d'ús, això signifiqui haver d'obtenir una concessió administrativa que empari la totalitat de l'aprofitament, no la diferència, sinó la totalitat de l'aprofitament. Així doncs, els aprofitaments d'aigües privades a les Illes Balears s'han de limitar als existents a 1 de gener del 1986 i amb les condicions exactes que en aquell moment s'explotaven. Per tant, és fonamental conèixer exactament quin era el règim d'explotació a 1 de gener del 1986, de totes les extraccions privades. Ho sap la Junta d'Aigües?, és la primera qüestió.

Quin cabdal, Sr. Conseller, s'extreia a les Illes Balears de pous privats a 1 de gener del 1986?, distingint, naturalment, ja no fruien en aquell moment de les potestats omnímodes pròpies del dret (...) Una propietat que s'estenia del cel fins a l'infern, *ad caelum usque inferos*, sinó que al contrari, ja estaven constrenyits en aquell moment, pel decret de l'any 1993, pel qual s'aproven les normes sobre les noves captacions i l'ampliació de les existents a les Illes Balears. És a dir, fa 25 anys, amb motiu de les dificultats dels aquífers, de les Illes Balears, es varen sotmetre a autorització prèvia totes les extraccions privades.

Aquest decret, per tant, és fonamental per entendre tot l'estatut de gran part de les aigües privades a les Illes Balears, fixa nou zones i estableix per a cadascuna d'elles el cabdal màxim, l'ús d'aquestes aigües, la distància entre captacions i la profunditat de la bomba d'extracció que hauran de respectar les autoritzacions. És més, el volum anual autoritzat, s'atorga, i això és importantíssim, amb caràcter temporal. És molt semblant, per tant, a una concessió, perquè l'autorització és de caràcter temporal, revisable en la seva quantia per períodes que, com a mínim, seran de deu anys. Això talment ho diu l'article 4, "segons els resultats obtinguts en l'explotació de l'aqüífer.

D'acord amb l'article 17 del decret, molt ràpidament, a les instal·lacions que serveixin per abastiment de poblacions, serà obligatòria la col·locació d'instruments adequats per al control del nivell de l'aigua i dels cabdals que s'extreuen, comptadors, dades que s'hauran de posar a disposició de l'Administració.

L'article 18 preveu la modificació de l'autorització, en cas de diferències sensibles entre les extraccions previstes i les realment realitzades, i faculta l'Administració per declarar caducada l'autorització si l'aigua s'aplica a un ús, a un ús diferent per al qual va ser autoritzat. A part de les sancions que escaiguin.

A més, l'article 20 i últim, autoritza el Ministeri d'Obres Públiques perquè conjuntament amb el d'Agricultura pugui variar les condicions tècniques establertes al propi decret, d'acord amb l'evolució dels aqüífers que suposadament s'havia d'anar analitzant.

Aquest decret ha estat formalment derogat, però, com hem dit, és la llei la que el recupera, perquè quan la llei ens diu que les explotacions existents es podran explotar d'acord amb la mateixa forma que fins ara, ens remet exactament a les condicions de tots aquells posteriors al 73, del decret, que seran més de ..., deuen ser de l'ordre 20.000 pous, si no, que em corregeixi el Sr. Conseller, a les Illes Balears. I, per tant, aquí comença la interpel·lació, les preguntes, no?

Quantes revisions d'autoritzacions, a la baixa o a l'alça, se suposa que a la baixa, ha efectuat la Junta d'Aigües d'ençà que fou transferida al Govern balear?, o abans, també, si ho sap. Ja sigui pel termini ordinari dels deu anys, i per tant revisions ordinàries, al cap dels deu anys, ja sigui per mor de l'evolució dels aqüífers. O una prèvia, quantes inspeccions s'han fet per comprovar que s'explotava exactament el cabdal autoritzat, el cabdal al qual es tenia dret i per a l'ús al qual s'estava autoritzat? A quants de pous?, amb quina regularitat? Tots els pous tenen comptadors en ordre i són sistemàticament comprovats?, supòs que no em dirà el Sr. Conseller que no hi ha hagut cap cas de canvi d'usos sancionable, perquè crec que n'hi ha d'haver hagut algun, cap cas d'accés no utilitzat que es podria haver recuperat?

Però no acaba aquí el tractament que la Llei d'aigües fa respecte de les aigües privades. També diu la Llei que les aigües privades que no estiguin adientment inscrites al registre d'aigües, no gaudeixen de protecció administrativa. Per tant, no es pot donar per certa la titularitat davant una administració, i encara menys el cabdal que realment és susceptible d'aprofitament privat, perquè d'ençà de la llei, és el registre hidràulic ni no el registre de la propietat, l'únic instrument per acreditar drets davant l'Administració. Idò bé, a les Illes Balears, quin percentatge de pous privats estan inscrits a aquest registre d'aigües?

Li demanàvem fa dos anys, no a vostè, al Sr. Reus, i és una documentació que encara no ens ha arribat. Qui sí ha estat puntual, i ho he de dir, ha estat la Conselleria de Sanitat de la qual hem hagut de saber la majoria de les dades que sabem sobre pous, no de Medi Ambient, que no ens ha remès la documentació sol·licitada.

I hi insistim, perquè és aquí que ens agradaria que ens aclarís aquest tema, està segur que els administradors privats d'abastiment de poblacions gasten exactament el mateix que a 1 de gener del 1986? O, al contrari, és habitual la denúncia feta, només en diré una, perquè ha sortit als diaris, respecte de la concessionària d'aigua de Peguera, que extreu el doble del cabdal autoritzat, en aquest cas una concessionària, però vaja en aquest cas, tant en aigües privades com en concessions, si s'extreu l'autoritzat. Està segur que les autoritzacions per a usos agraris tampoc no s'han excedit de les autoritzacions que tenien i està segur que s'utilitzen per als usos originaris. No li sembla que si algú de nosaltres hagués cobrat tota l'aigua que s'ha venut per damunt del que s'extreia legalment l'any 86, avui seria milionari?

Expliqui'm, per exemple, les operacions següents: una empresa d'aigua proposa subministrar una nova urbanització amb pous privats, i argumenta que li sobra aigua, tots pensàvem que l'any 86 hi havia menys hàbits de consum, hi havia menys turisme i que, per tant, és impossible que ara gastis menys que l'any 86, ens pensàvem; de totes maneres, no se li qüestiona això, és que no hi ha cap mena de qüestió, tan sols se li diu, com que vostè té una autorització de més aigua, la pot dedicar a allò que vulgui, és el cas d'*Agua de Consolación* a la urbanització d'Es Pujols, creim que no és una aportació adequada.

Un altre cas que ens agradaria acabar d'aclarir, però seré molt ràpid, és l'operació de Sencelles, en la qual es demanen canvis d'usos d'aigua als pagesos per poder comprar aigües, als pagesos no, a titulars de pous molt concrets, que tenien autoritzacions per 0'2 hectòmetres cúbics i deia a Emaya que li compraria 7 hectòmetres cúbics.

Una altra operació molt interessant dels darrers temps, serà la de Son Vida.

Però, si la Llei diu categòricament que si no estan inscrits al registre no gaudeixen de protecció administrativa, per què la Junta d'Aigües admet com a justificació de subministrament d'aigua explotacions no inscrites al registre?, aquest és el moment de convertir una titularitat privada en una titularitat pública, però això no és el que es fa. També han de figurar les aigües privades al catàleg d'aigües privades, amb unes altres conseqüències. Tenien tres anys per inscriure's, quantes sancions coercitives s'han posat a les Illes Balears perquè s'inscriguin aquestes aigües privades, com preveia la Llei d'aigües?, quin percentatge d'explotacions privades està avui inscrit al catàleg?

Ens sembla greu que el Govern no faci tot el que és al seu abast, si no és que tenim molta manca d'informació al respecte, per aconseguir aquesta titularitat pública de les aigües, però ho és especialment quan hi ha aquesta mancança d'aigua a les Illes Balears, que suposa unes despeses mil·lionàries per poder-los fer front a la població resident i a les explotacions actuals a les Illes Balears.

Hauré de ser molt ràpid, perquè ja tenc el pilot encès, respecte de la qualitat de les aigües. Tenc aquí un llistat de tots els pous per abastiment de poblacions, cada línia és un pou, n'hi ha centenars i centenars que no compleixen el decret de Sanitat en alguns dels seus paràmetres, abastiment de poblacions. Què fa la Junta d'Aigües amb tots aquests pous? Per què continua admetent i s'han donat més de dues mil -en aquests darrers tres anys-, més de dues mil noves autoritzacions per a més de 7 hectòmetres cúbics, segons hem vist publicat a una resposta darrera que ens han fet?, 7 hectòmetres cúbics durant el 95, 96 i 97 de les Illes Balears, els anys que venia l'operació *barco*.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, vagi acabant, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, gràcies, Sr. President.

Creim que ens podria explicar, i ja dic que no tindrè temps d'argumentar per què tenim aquests dubtes, què fa la Junta d'Aigües, com calibra a l'hora de donar autorització per a una nova urbanització, a l'hora de dir que una nova urbanització té capacitat per subministrar-se aigua potable, quan hi ha tants de pous salinitzats i mentre hi ha operacions mil·lionàries en marxa per garantir el subministrament de la població actual de les Illes Balears? En tot cas, amb la rèplica, mirariem d'aprofundir en alguns dels aspectes que aquí anunciam. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Primer de tot, el que he de dir és que el plantejament que se'ns fa d'aquesta interpel·lació, segons ve formulat, ja s'ha de rebutjar, d'entrada, tal com està plantejat.

Quant a la defensa de la titularitat pública de l'aigua, l'exigència de qualitat de concessions d'aigua dins nous assentaments urbans, argumentats, basats, fonamentats en uns estranys motius de necessitat d'establir uns paràmetres de qualitat d'aigua per a consum humà i aplicació de la Llei d'aigües del 1985, segons el nostre mode de veure les coses, només pot tenir una resposta, només una: el Govern no pot aplicar en aquesta matèria altres criteris, altres arguments que els establerts per la legalitat vigent, no pot ser d'altra manera això, si es fixen, per donar concessions d'aigua a proveïments de poblacions, la Llei d'aigües, del 85, i en concret al Reglament de domini públic hidràulic que la desenvolupa. En el seu article 123 s'estableix també que pel que fa a la qualitat de les aigües a utilitzar l'emissió amb caràcter previ a la corresponent resolució de la concessió de l'aigua, d'un informe sanitari de l'administració competent. Vostè ho ha dit, ho sap, en aquest cas, la Conselleria de Sanitat i Consum que fa referència a la idoneïtat de la captació, qualificació sanitària de les aigües i mínims precisos per a la seva potabilització, així, com si arribàs la circumstància, del projecte, que també haurà de proposar el sistema de potabilització d'aquestes aigües, si arribàs aquesta circumstància.

Aquest informe sanitari, amb caràcter preceptiu i vinculant per l'administració hidràulica competent, per resoldre sobre aquesta concessió d'aigües. En definitiva, són criteris perfectament establerts, legalment establerts, d'obligada observança i que, en tot cas, òbviament, com no podia ser d'altra manera, es compleixen des de l'administració hidràulica de la Comunitat Autònoma, des de la Junta d'Aigües. El que no és possible, el que no pot ser, el que no podem deixar fer, la nostra administració hidràulica, òbviament, és deixar d'aplicar aquests criteris o interpretar-los d'una manera indeguda per aconseguir finalitats que no li són pròpies, com per exemple pugui ser impedir determinats planejaments urbanístics que, per motius polítics o de qualsevol altre tipus, aliens al nostre propi àmbit competencial, evidentment corresponen a altres instàncies, que crec que és el problema de fons que es planteja avui aquí, les comissions d'urbanisme, concretament, que el que volen és limitar el creixement urbanístic i el que han de fer és acollir-se a altres criteris, no intentar d'una manera demagògica que siguin les instàncies administratives amb competències en matèria d'aigües les que, de fet, es facin càrrec de les responsabilitats que unes determinades decisions urbanístiques li poden implicar i que, en tot cas, no corresponen a aquesta administració.

Miri, si volen prioritzar amb criteris propis damunt la norma establerta, facin-ho, assumeixin les competències, judicials si arriba el cas o polítiques, però el que no poden fer és pretenir que això ho faci l'administració hidrològica. En definitiva, els criteris de la nostra administració hidràulica han de ser i són, en qualsevol cas, com li he dit abans, l'estricta aplicació de la normativa en la matèria a l'àmbit de les nostres pròpies competències, sense que es pugui anar més enllà d'aquestes, tenint en compte, a més, com vostè sap, que les competències legislatives en matèria hidràulica estan residenciades en aquest moment a l'Administració Central d'acord amb l'esmentada Llei d'aigües i d'acord amb el Reial Decret de transferència de competències que no ens les dona.

Per tant, el que li deia. La Comunitat no fa sinó aplicar aquesta legalitat vigent, i si això no ens agrada, si aquesta legalitat vigent en aquest moment no ens satisfà, el que farem des del Govern, des del partit que representam, serà tractar de canviar-la, tractarem de millorar-la, però el que no podem fer és forçar interpretacions fins a tal punt que els nostres propis serveis jurídics, els seus serveis jurídics els hagin de posar en evidència, com a vostès els ha passat dins la comissió insular d'urbanisme.

Per una altra banda, malgrat només sigui per centrar la qüestió a efectes dialèctics, hem de significar que aquesta expressió que vostès utilitzen de defensa de la titularitat pública de les aigües que utilitzen dins la seva interpel·lació, és una expressió que, sincerament, no sé molt bé què vol dir, jo crec que la seva ambigüïtat, la seva imprecisió etimològica i jurídica, sembla que vol dir moltes coses, però que en realitat no diu res, per la qual cosa es fa molt difícil establir un criteri respecte d'una cosa tan ambigua, tan etèria.

En tot cas, el que li puc dir és que qualsevol criteri que es pretengui establir sempre haurà de fer referència al que és la normativa aplicable, que és òbviament que cada expedient de concessió d'aigües, en aquest moment tenim en compte i la que cada vegada valoram a l'hora de fer una concessió administrativa d'aquest tipus.

El que no és admissible és que, com vostès pretenen, per fer una política urbanística amb certs criteris partidistes, que òbviament des del Govern no podem compartir, abusant d'aquestes interpretacions que jo li deia d'una normativa sectorial com és la que fa referència a la matèria hidràulica i sobre la qual, a més, i vostès ho saben, manquen de qualsevol competència, des del consell insular i des de l'àmbit on intenten aplicar aquesta normativa per aconseguir altres finalitats, s'estan -com vostè haurà de reconèixer- extralimitant, com li varen dir els seus propis informes jurídics, s'estan extralimitant en les seves competències, i això ho han advertit els seus mateixos tècnics, tècnics jurídics, màxim quan aquesta mateixa llei d'aigües manté que junt al règim de les aigües públiques, un règim encara molt ampla de respecte als drets adquirits, com vostè sap, pels titulars d'aigües privades, que hem de respectar totes les administracions implicades.

Ens trobam, senyores i senyors diputats, davant una matèria que ha de ser tractada amb molta seriositat, amb rigor tècnic, jurídic i administratiu, no es pot pontificar damunt aquesta matèria sense conèixer-la, sense tenir uns coneixements específics perquè és una matèria, en si mateixa, molt complexa, i on es plantegen dins la realitat molt diverses situacions, no em cau cap anell a reconèixer que aquest conseller que els parla està òbviament, en aquest tema, en període de formació, encara. I, per tant, m'agradaria que fóssim molt rigorosos i molt seriosos.

És ver que es presta, és molt fàcil predicar amb una certa demagògia sobre les mancances quant a quantitat i qualitat de l'aigua, però no seria correcte fer un plantejament genèric, així, sense unes anàlisis i unes matisacions a cada cas, les mitges veritats, les inexactituds, les falsedats són, en aquest camp, pronunciaments fàcils i freqüents, però jo crec que, en qualsevol cas, s'ha de ser molt rigorós a l'hora d'analitzar la política hidràulica que du el nostre govern. Jo crec que, essent seriosos, hem de reconèixer que en aquests darrers anys es fan importants coses, es resolen, no sense problemes, no sense entrebancs, no sense patinades, es resolen, i jo crec que en moltes ocasions, d'una manera definitiva, en quantitat i qualitat, l'abastiment d'aigua a poblacions de tota la badia de Palma, a Eivissa, a Formentera, a Mallorca, a altres poblacions de Mallorca, de Menorca, i es desenvolupa en aquest sentit una intensa política de foment i suport dels ajuntaments, perquè aquests puguin resoldre, d'una vegada per totes, els seus problemes de proveïment d'aigua a través de l'empresa que tots vostès coneixen, l'empresa de l'Institut Balear de l'Aigua, d'Ibagua.

Jo crec que aquestes realitzacions són molt nombroses, són importants, aquestes realitzacions en infraestructures hidràuliques, quasi totes elles que estan avançades al que és la previsió del Pla hidrològic que, repetesc una vegada més, es troba en fase ja final d'elaboració, aquest pla hidrològic, i m'agradaria, entre aquestes infraestructures que ja són en marxa, realçar sobretot dins aquest sòtils que ens vàrem assenyalar dins el Pla hidrològic, que tal vegada haurem d'allargar de l'any 2012 i tal vegada anirem fins a l'any 2020, realçar, deia, infraestructures com la conducció d'aigua dels aquífers de Llubí i Muro, de Palma i Calvià, la dessaladora d'Eivissa, Sant Antoni de Portmany i Formentera, i la dessaladora de la badia de Palma.

També són molt nombrosos, com vostès saben, els estudis i controls que feim dins els nostres aqüífers, tenim, en aquests moments, uns 30.000 expedients, no 20.000, Sr. Alorda, 30.000 expedients, degudament documentats detallant quina és la situació de captacions, maquinària de valoració, instal·lacions, cabdals autoritzats, comprovats mitjançant la posada en servei d'aquestes extraccions. El control periòdic d'aquestes extraccions, d'aquestes 30.000 extraccions és materialment impossible pel volum d'inversió que necessitaríem en manteniment i en personal. I, segons una opinió generalitzada dels tècnics, també seria a més innecessari anar controlant d'una manera molt exhaustiva. No obstant això, vostè sap que tenim en marxa, dins determinats aqüífers, com és el cas de la Marineta, un control que difícilment trobarà a altres indrets d'Espanya un control tan rigorós, tan seriós, tan de prop com el que es fa en aquest aqüífer nostre.

De totes maneres, sàpiga que en aquest moment s'està contractant un programa amb l'Administració central, el programa AICA per a la comprovació, registre i catàleg, actualitzats dels aprofitaments hidràulics. Aquest programa preveu, amb una feina de devuit mesos, realitzar un total de 14.000 anàlisis, 14.000 punts d'anàlisis, 14.000 pous per saber, per tenir absolutament controlat quin és el seu nivell d'aprofitament.

Intentaré resumir, perquè veig que també m'han encès el semàfor vermell i, per tant, no em queda més remei que anar resumint. Miri, quant al tema de la qualitat li diré que, tot i que òbviament, ja els ho he dit per endavant, no som un expert, el que sí li vull dir és que des del punt de vista ideològic es considera que les aigües dolces de les Illes Balears són, en aquests moments, els valors que es consideren corresponen exactament amb la mitjana de les aigües que en aquest moment existeixen a l'illa de Mallorca i, per tant, en aquest sentit, m'agradaria transmetre-li una certa tranquil·litat. Òbviament, l'organisme en el qual compet analitzar, interpretar si un aigua de proveïment és apta o no és la Conselleria de Sanitat a través de la reglamentació tècnica sanitària i així ho he fet.

Miri, per acabar, i tornant a la qüestió de fons d'aquesta interpel·lació, el que jo crec que de ver els preocupa a vostès i que al final de la seva intervenció així ja ho ha plantejat, a pesar que li ha costat un poc, és a veure quines autoritzacions, què ha de fer la Junta d'Aigües per autoritzar o no noves urbanitzacions, com es pot utilitzar aquesta norma per no autoritzar noves urbanitzacions; a mi m'agradaria ressaltar que les comissions d'urbanisme no són en absolut els organismes que en aquests moments tenen la competència per determinar, i vostè ho sap, si hi ha o no hi ha recursos hidràulics i si són o no són suficients per atendre les necessitats que es plantegen al desenvolupament urbanístic de la nostra comunitat.

(El Sr. President repren la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Vaig acabant. Gràcies, president.

Per tant, jo, el que li demanaria és, Sr. Alorda, que si vostès volen, a un moment donat, aplicar una línia política dura, una determinada línia política dins el que són els processos d'urbanització a la nostra comunitat, que òbviament dins el nostre partit i dins el nostre govern no compartim, però que en qualsevol cas, òbviament haurem de respectar, facin-ho des de la legalitat, no forçant unes interpretacions que al final el que fan és posar-los en evidència a vostès mateixos, perquè els seus propis tècnics els fan fer marxa enrera. Per l'únic que serveix això és perquè a vostès els pugin els colors.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per fixar la posició, té la paraula per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. La veritat és que el to de la interpel·lació ha pujat un parell de graus més de l'aocumat, almanco a les primeres intervencions, i la veritat és que a mi em sobren tota una sèrie de punts preliminar que tenia a la meua intervenció. Perquè la veritat és que parlem de coses sensibles i de coses dramàtiques que requereixen un cert rigor, i no es pot despatxar la preocupació que existeix entre determinats grups parlamentaris, el grup parlamentari que ha posat aquesta interpel·lació, que ha tramitat aquesta interpel·lació, i que Esquerra Unida comparteix, no es pot ventilar aquesta preocupació per una realitat objectiva molt dramàtica en quatre paraules i en quatre desqualificacions.

La veritat és que la situació dels recursos hídrics a la nostra comunitat autònoma és una situació dramàtica, aquí s'ha utilitzat una aigua a la badia de Palma que, en paraules del Sr. Cadenas fa un parell de dies a comissió, no era bona ni per dutxar-se, perquè als hipertensos tampoc no els anava, ara imaginau-vos per consumir, això s'ha sentit i consta al *Diari de Sessions*, no era bona ni per dutxar-se, i això s'ha consumit; és ver que un règim pluviomètric favorable particularment durant el 96 i una sèrie de recursos excepcionals i caríssims, com ha estat l'operació vaixell, que ha acabant l'operació a efectes de vaixell, no a efectes de pagar l'operació, que la continuarem pagant els consumidors durant una sèrie d'anys, han pal·liat aquesta situació. Però la situació continua essent dramàtica perquè hi ha una tendència a l'increment del consum imparabile a la nostra comunitat autònoma.

Es calcula un increment previsible del consum, de 40 hectòmetres d'aquí al 2012, per tant, parlem de 14 anys aproximadament; 40 hectòmetres, perquè la gent es faci una idea, sa Marineta, amb tota l'operació que significa són 4 hectòmetres, sa Costera, amb tot el que significa d'inversió, de temps, de dificultat, etc., etc., parlem de 6 hectòmetres, la famosa dessaladora del Coll d'en Rabassa que ha de ser la panacea universal que es resolgui el tema del proveïment d'aigua potable, a part que ja ens produirà una aigua extraordinàriament cara també, no tan cara com la del vaixell, que ja es passava, però sí extraordinàriament cara, 10, 20 vegades més cara que l'aigua d'un pou normal, a la dessaladora del Coll d'en Rabassa parlem de 15 hectòmetres, de 22 si es desplega en tota la seva potencialitat, que si es desplega en tota la seva potencialitat, es convertirà en la dessaladora més important d'Europa, probablement.

Bé, per tant, de què parlem?, de 22, de 28, de 30 hectòmetres cúbics, quan parlem d'un previsible increment de consum d'uns 40 hectòmetres cúbics, és a dir ens trobam davant un problema enorme de suficiència de recursos. També el Sr. Cadenas, en la seva compareixença de fa un parell de dies, ens parlava que l'any 96 i l'any 97 els increments del consum de Calvià eren d'un 20% anual, un 20% anual, no extrapolable, afortunadament, al conjunt dels municipis, però vol dir que vivim situacions molt excepcionals. Clar, això no és un fenomen exclusiu d'aquí, malgrat que, probablement, a les Illes Balears, pel nostre aïllament i per les circumstàncies que es donen de creixement urbanístic, poblacional, etc., té un caràcter potser particularment dramàtic.

Però això ha provocat un canvi de legislació, i aquesta llei d'aigües de l'any 85 precisament dona a l'Administració instruments per a una gestió controlada d'un recurs essencial com és l'aigua; ja no és aquella cosa permissiva de fa 80 anys, on pràcticament l'esforç econòmic de l'extracció donava per extreure el que fos, és a dir, que no hi havia cap tipus d'entrebanc; ara ja parlem de gestió controlada per l'Administració, parlem d'incorporar les aigües subterrànies al domini públic; ha canviat totalment la legislació, perquè el legislador se n'ha adonat del que passava.

Aquí jo crec que el sentit de l'Interpel·lació és, efectivament, si des de l'Administració autonòmica, des del Govern autònom, es posen en marxa tots aquests instruments que la legislació ha posat al seu abast precisament per administrar d'una manera racional aquest recurs escàs que és l'aigua a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. I jo crec que la conclusió és que no perquè, de fet, no s'han complert les previsions quant a enregistrament de les fonts d'aigua, ni en el tema de les que tenen empara administrativa, que són -crec- unes 500 entre 30.000 pous que es calcula que hi pugui haver, ni dins el catàleg d'aigües privades. Aquí no es fan, per exemple, expedients de declaració d'aqüífers sobreexplotats no perquè no hi hagi aqüífers sobreexplotats en un moment determinat, aquí hi ha hagut informes tècnics que han dit que determinats aqüífers estaven sobreexplotats, és que l'Administració no té recursos per administrar la situació posterior a la declaració de l'aqüífer sobreexplotat.

Acab de seguida, Sr. President.

Vostè ho ha dit: "no tenim inspectors"; no en tenen; vostès no en tendrien prou per fer el seguiment que suposaria la declaració d'un aqüífer sobreexplotat; no tenen els recursos humans ni l'interès polític per fer això. Efectivament, jo crec que -a falta que continuï el debat- la immensa majoria dels interrogants que ha plantejat el grup interpel·lant i que jo no repetiré, jo crec que estan absolutament enlaire, és a dir, aquesta fotografia de l'any 86 respecte als cabals i als usos, les inspeccions, les sancions, etc., des de, almanco, el que s'ha intervingut fins aquí a la interpel·lació, no s'ha donat satisfacció a tot això.

I per últim, naturalment que hi ha una relació entre aquesta preocupació que manifesta el Grup Nacionalista o la que pugui tenir Esquerra Unida i el tema del creixement urbanístic, (...) un invent, evidentment que sí; el que passa és que si des de l'administració de l'aigua, és a dir, des del Govern pel que fa a l'administració de l'aigua -"no, no, nosaltres tenim aquí els nostres criteris, que hem d'aplicar; a nosaltres no ens preocupen totes aquestes coses a efectes de si s'aprova una urbanització o no s'aprova"...- en fi, agafam la regla per la banda permissiva. Si des del punt de vista de la legislació no es fa res, perquè aquí s'ha aprovat l'any passat una llei de sòl rústic que és un autèntic escàndol des del punt de vista de la permissivitat respecte a la urbanització del sòl rústic, que també és una manera de consumir recursos hídrics. Avui veurem una iniciativa legislativa també de caràcter proteccionista; ja veurem quina sort tindrà això que es fa des de l'àmbit legislatiu. Des de la Comissió Insular d'Urbanismes tampoc no ens hem de preocupar de res: allà és simplement veure si els plans parcials compleixen les normes subsidiàries, si el projecte d'urbanització...; tampoc no ens hem de preocupar de res.

Aquí la mà esquerra i la mà dreta mai no han de saber què fa l'altra, i el resultat de tot aquest desgavell és que, efectivament, guanya el promotor, sempre guanya el promotor, sempre guanya el creixement urbanístic, sempre guanya el desgavell en la gestió dels recursos naturals i, en aquest cas, de l'aigua, i així ens va, i estam davant una situació de degradació del nostre territori, de degradació dels nostres recursos sense que des de l'Administració es faci res sensible i res eficaç no perquè no es vegi el problema ni perquè no se sigui eficient, que bé que són eficients per allò que els convé, no es fa perquè hi ha uns interessos polítics, al darrere, de connivència amb interessos urbanístics, de promotors i de propietaris de l'aigua. Això és, senzillament, l'explicació de la seva posició política. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la seva portaveu, Sra. Joana Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, la veritat és que, Sr. Alorda, ens han decebut totalment les respostes del Govern de la Comunitat Autònoma respecte a aquesta important interpel·lació; una decepció total perquè no pot ser que el Govern, quan se li parli de quins criteris són els que planteja i executa el Govern per tal de valorar i atorgar aquestes noves concessions d'aigua per a nous assentaments urbans, per vigilar l'explotació pública, la titularitat pública d'aquests recursos d'aigua tan important, es planteja només, per part del Govern de la Comunitat Autònoma, que compleixin la llei. Açò com a primer criteri i que després també està per demostrar.

Evidentment no esperàvem que el conseller, d'una manera directa, ja ens digués que incomplia la llei, només faltaria!, que no s'establís o no es regís per una manera de donar concessions o que hi hagués els corresponents informes sanitaris. Però açò no són criteris, açò és complir la més estricta legalitat, si de cas la compleixen, que també posam en dubte o, en tot cas, la no reacció del Govern quan aquesta legalitat s'incompleix. Els criteris són altres qüestions; avui encara, malauradament, els criteris és allò que el Govern teòricament fa si els vol seguir, quan ens fa un gran document cap a un desenvolupament sostenible del territori i que a les seves pàgines respecte a recursos hidràulics assenyala que la sostenibilitat del model econòmic i territorial d'aquestes illes passa per la reassignació dels recursos hídrics. Açò són escrits del mateix govern valorats, i açò són criteris que, evidentment, el Govern hauria de vigilar que s'aplicassin, igual que allò que estableixen els projectes, ja les Directrius, per a la redacció del Pla hidrològic: abans de qualsevol activitat, abans de qualsevol creixement urbanístic, la Junta d'Aigües haurà de fer l'informe preceptiu i vinculant sobre la disponibilitat de recursos hídrics necessaris per a la seva atenció.

Són qüestions existents ja avui. El Govern, l'Administració hidràulica de les Illes Balears, i el Govern de la Comunitat Autònoma té les competències per tal de fer el seguiment de totes aquestes concessions des del mes d'octubre de l'any 86, en què se signà un conveni amb l'Administració de l'Estat, i, per tant, tota la resolució dels expedients, excepte la firma, es fa des d'aquesta comunitat autònoma, des del moment que el Govern té aquesta responsabilitat a l'hora d'autoritzar qualsevol tipus d'augment de creixement urbanístic, és imprescindible que el Govern de la Comunitat Autònoma avaluï aquests creixements.

Des de les administracions i des de les comissions insulars d'urbanisme, que tenen les responsabilitats, evidentment, que quan s'aprova un nou creixement urbanístic hi hagi aquests compromisos de proveïment d'aigua, perquè si no és impossible que aquest model -i ho expliquen prou clarament les Directrius- si no existeix aquest compromís, aquestes garanties de subministrament, evidentment no avançam respecte a un model sostenible.

A part, i per no complir açò o el que són els mateixos criteris del Govern, sentim aquí crítiques de política partidista quan s'intenten aplicar, quan s'apliquen i es demana que el Govern compleixi la legalitat mínima vigent dels criteris establerts en tots els documents del Govern, quan des de les comissions insulars d'urbanismes es demanen compliments del que són ja vells decrets o compliments de directrius o de pla hidrològic. I fa crítiques de partidisme; aquest govern d'aquesta comunitat autònoma, evidentment amb una gran experiència en fer trampa, amb una gran experiència de discrecionalitat, perquè ni tan sols aquest govern aquí -que evidentment, quin criteri ha de dir que no compleix la llei?- a més de no tenir criteri, de no reconèixer que els altres li puguin dir quines són les normes clares que sintetitzen els criteris dispersos a hora de donar autoritzacions urbanístiques per evitar, evidentment, tot el que ha pogut esser aquesta no sostenibilitat d'un model, el Govern de la Comunitat Autònoma, evidentment, passa olímpicament. La Junta d'Aigües té els més mínims mitjans -i ens ho deien així els responsables jurídics de la Junta d'Aigües a la comissió que estudia l'escassetat d'aigua- per tal de poder fer els informes necessaris, la primera qüestió, i amb açò s'excusen del fet que moltes vegades ni tan sols es fan aquests informes.

Però, és més, quan el Govern, en tot cas, i la Comissió Balear de Medi Ambient diu que per aprovar un creixement urbanístic com ha passat, per exemple, el cas concret de Son Parc a Menorca, aprovat definitivament el mes de gener del 1998, el 1995 la Comissió Balear de Medi Ambient assenyalava que no existia certificat ni de Mines, ni de la Junta d'Aigües, ni de l'ajuntament, que certificàs els cabals i l'existència dels suficients recursos hídrics per aprovar aquest planejament; açò des de l'any 95, amb informe exprés de la Comissió Balear de Medi Ambient; dins l'expedient, Sr. Conseller, no existeix cap tipus de justificació ni d'informe de la Junta d'Aigües ni de l'ajuntament, ni de ningú que certifiqui que aquest creixement urbanístic que la Comissió Insular d'Urbanisme de Menorca ha aprovat, tenguí la més mínima garantia de subministrament. Aquesta és la realitat, de la Junta d'Aigües, de la Comissió Balear de Medi Ambient i d'actuacions de comissions insulars d'urbanismes que rebutgen la total responsabilitat de garantir els creixements que aproven. I mirin, concretament, dins aquest expedient a veure si vertaderament hi és i no el trobaran. Per tant, els criteris del Govern, a l'hora de donar o no donar autoritzacions o a l'hora de valorar o no valorar la titularitat pública de treballar per aquesta, bàsicament el conseller hauria d'haver contestat: "Depèn de qui sigui l'aigua, depèn de qui sigui que ho sol·licita", i, a partir, d'aquí, les coses començaran a quadrar d'una manera més clara, Sr. Conseller. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el seu portaveu Sr. Mauricio Rovira.

EL SR. ROVIRA I DE ALÓS:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, el Grupo Popular mantiene y ha mantenido una postura muy clara en este tema, tanto aquí como en otros foros. Hay una legislación que aplicar, ésta es muy clara en referencia a las exigencias de calidad y cantidad y a la titularidad del agua, creemos que se está cumpliendo, creemos que se cumple lo que marca la ley, lo que marcan los reglamentos, y siempre en el ámbito de las competencias que son propias para la Administración autonómica. Hay que recordar que el Estado, el Gobierno central, se reserva la competencia legislativa en este tema.

Los criterios y exigencias son, por lo tanto, los que son y no los que desde algunos grupos se quieren ver o se quieren buscar, y la labor del Ejecutivo autonómico y de los funcionarios de la Administración autonómica es la de aplicar esas exigencias y esos criterios y aplicar lo que marca la ley y lo que marca el reglamento. Desde algunos grupos se pretende interpretar, creo yo que de una manera poco rigurosa, esa ley y ese reglamento, y las leyes y los reglamentos se deben interpretar tal como son y no como a uno le gustaría que fuesen, y si a uno no le gusta como son que los cambie, esto está clarísimo. No es labor de este gobierno ni de este parlamento cambiarlos; está claro que hemos de aplicar e interpretar aquello que tenemos y, en este momento, el Grupo Popular apoya al Gobierno de la Comunidad Autónoma porque cree que se está trabajando bien y que se están aplicando e interpretando las leyes como se deben aplicar.

Yo creo que éste no es el momento más adecuado para entrar en mayor debate. Supongo que esta interpelación saldrá la moción correspondiente y en ese momento pues ya veremos cuáles son las propuestas concretas que se presentan por parte de los grupos proponentes o del grupo que ha propuesto esta interpelación y, en ese momento, ya daremos cumplida respuesta. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula el seu portaveu, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, senyor conseller, miraré de tornar-me a centrar, el poc temps que tenc, en el debat, perquè si hagués de contestar el *doberman* del PP i un destraler frívol com és vostè que, senzillament, tira pilotes fora, tenint els problemes que té, amb un percentatge de pous salinitzats extraordinari, amb centenars de pous que no compleixen el reglament sanitari contestat per la Conselleria de Sanitat, que és l'únic òrgan competent que ens ho pot dir, duent aigua en camionades, duent 8.000 milions de pessetes que s'han tudat absolutament i amb els problemes que té, dedicar-se a tirar pilotes fora, crec que jo preferiria utilitzar el temps per parlar del problema.

Titularitat pública de l'aigua. Ho crec, que no entén, ho crec, perquè vostès fan una defensa aferrissada fins al punt d'atorgar una propietat que és pública a uns privats, perquè, si no, com pot dir-me que aplica la llei si no em sap contestar la pregunta?, almanco no la m'ha contestada: què s'utilitzava, a 1 de gener del 86, d'aigües privades?, per a quins usos?, quins cabals? Si no em sap contestar aquesta pregunta no em pot dir que garanteix la titularitat pública de l'aigua, perquè es va congelar, en aquell moment, quina era l'extracció, amb una cosa importantíssima: qualsevol modificació d'allò significava (...) i, per tant, significava una nova concessió del total. Tots sabem perfectament quant s'han incrementat les extraccions i els consums d'ençà de l'any 86; tothom, si se'ls hagués fet passar per taquilla en aquell moment, hagués hagut de donar la titularitat pública de les aigües de tota l'extracció que tenia i, si no, ens demostrí el contrari però ens contesti, ens ho contesti amb dades, que jo li agrairia molt i, aleshores, si hagués de rectificar res ho rectificaria molt gustosament, perquè l'única cosa que m'interessa és que hi hagi la titularitat pública de les aigües. Ara, voldria saber quanta aigua privada hi havia el 86 i quanta n'hi ha el 97. Em contesti.

Quines revisions han fet de tot des del Decret del 73? Cada 10 anys es podien revisar, sobretot depenent de com anava l'aquífer. Vostè sap com estan els aquífers de Lluçmajor a Campos?, sap com està l'aquífer del Pla de Sant Jordi?, sap com està l'aquífer de na Burgesa?, sap com estan els aquífers de Formentera?, ho coneix?, perquè està a les Directrius, diuen que estan salinitzats, ho diuen els criteris; el Pla hidrològic vostè sap que és una cosa que duu molt de temps, que s'ha de madurar, però, de moment, no s'aprova. El que tenim són uns criteris que diuen que hi ha sobreexplotació d'aquests aquífers, que hi ha nitrats, que hi ha nitrats a uns altres aquífers; després tenim la llista molt més llarga que aquella que diuen els criteris.

Què ha fet? Ningú -li torn a demanar- ningú no s'ha excedit en allò que tenia autoritzat des de l'any 73? Hi ha hagut sancions? Ningú no ha canviat l'ús?, perquè el que nosaltres hem vist pels diaris és que es fomentava el canvi d'ús, que es demanava a la gent que canviàs aquests usos i que vengués aigua que se li havia donat de franc, a 26 pessetes el metre cúbic. És així, no és així?, em contesti, és una interpel·lació perquè em contesti, no perquè desqualifiqui partidismes i no sé quantes coses demagògiques que s'han plantejat; em contesti. Des de la constatació de la resposta li podré explicar si faig o no elucubracions.

I què vol dir que no té doblers per veure-ho? 8.000 milions de pessetes. Sap què deia el Sr. Arturo Cadenas la setmana passada?, que amb una gestió racional de l'aigua dels aqüífers subterranis no importava fer l'"Operació vaixell"; ho deia la setmana passada, encara. Si li haguessin deixar comprar l'aigua no importava dur els 8.000 milions de pessetes d'aigua. Home!, és interessant saber si tots aquests que volien vendre utilitzaven l'aigua que tenien autoritzada i per a l'ús que tenien autoritzat; primera qüestió, importantíssima, perquè tot el que havien extret més del 86 ja era nostre, ja era públic; tot el que era del 73 i s'havia canviat d'ús o no s'explotava, pel que fos no s'explotava, ja era públic perquè ho deia l'autorització; zero pessetes de cost.

Tercera qüestió: si s'havia d'expropiar i no era per llevar explotacions agràries, i no era per llevar explotacions agràries, es podia aclarir. Em contesti, què val expropiar un metre cúbic d'aigua rural que no s'utilitza per dedicar-lo a subministrament de poblacions? Podem fer comptes aviat i veurem amb quants d'anys es rescabala, perquè a 26 pessetes el metre cúbic es va molta de via a comptar. Ens ho contesti.

Ens contesti com és que gent que tenia, l'any 86, un determinat cabal d'autorització, llavors pot ampliar urbanitzacions i ampliar urbanitzacions i no hi ha cap problema per subministrar-les totes; i com pot ser mai, si l'aigua no és seva?, com pot ser mai? Perquè vostè em diu una cosa: quan se li diuen les concessions administratives es mira la qualitat de l'aigua; té raó, no li qüestionam això, no li qüestionam; ara bé, quan es diu que un determinat cabal privat és suficient per donar a una nova urbanització, no es mira cap paràmetre, cap, perquè vostè sap que vostè no demana cap concessió administrativa, no demana cap concessió administrativa al titular privat, li consent el que vulgui i, per tant, no hi ha cap revisió sanitària i, si no, m'ho digui, em digui quina i quant i en quin moment del procediment es mira perquè a mi no em consta res.

Per què la Llei d'aigües deia que s'havien de registrar? Primera, perquè quan anassin a registre esdevindria pública, l'aigua; clar; però, segona, perquè dins el procediment de registre s'aclareix què és el que hi havia el 86, una, i dues: s'aclareix la qualitat de les aigües perquè passa per Sanitat. Llavors sí, que passa per Sanitat. Vostès no ho passen per Sanitat, com a molt, quan hi ha hagut pressió per una administració que és incompetent respecte d'això, ho han passat al catàleg d'aigües privades i qualcú -i per jo que no s'ha estudiat les transitòries de la Llei d'aigües- els ho ha donat per bo, bàsicament dient que no eren competents per mirar-ho, i si ho haguessin mirat jurídicament voldrien (...) Perquè vostè, sap què fa la Junta d'Aigües per saber si hi ha aigua o no?, si el subministrament és suficient o no? És que jo ho sé perquè m'ho va explicar el Sr. Martínez, ens ho va explicar en una compareixença aquí mateix, en aquest parlament, a la Comissió Assessora sobre les mancances d'aigua; ens diu: "*bueno, te lo piden por una semana o*

tal, y tú puedes dar la opinión a juicio de nuestros técnicos de lo que ellos conocen, y evidentemente, (sic) -he posat aquí, perquè...- (sic) evidentemente, si el ayuntamiento de turno responsable en el municipio dice que él puede abastecer, o que sus concesionarios pueden abastecer, pues, en principio nosotros tenemos que decir que sí"; Antonio Martínez Sánchez, cap del Departament Jurídic Administratiu de la Junta d'Aigües. Això és el control de si hi ha o no hi ha aigua? Però vostè sap què es fa en es Pont d'Inca i a na Burgesa? S'extreuen 8 hectòmetres cúbics d'aigua per durlos a una part de salabrosa, i ens dóna un consol, és vera, abans se n'extreien més. Això és un consol? Ho arreglin, i mentre fan totes aquestes inversions donen noves captacions, accepten noves urbanitzacions.

Efectivament, vostè i jo tenim un plantejament absolutament diferent d'ordenació del territori i de quines urbanitzacions s'haurien de fer a les illes de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa, però ara em contesti a l'aigua, em contesti a l'aigua: és raonable fer una dessaladora de 5.500, haver pagat 8.000 milions de pessetes per un vaixell i, mentrestant, encara tenir la situació dels aqüífers que tenim avui, avui, aquesta, i mentrestant autoritzar nous assentaments? Sap què val, treure aigua d'un pou?, entre cinc i deu pessetes; dur-la de sa Marineta costa 14 pessetes; una dessaladora en costa 200, 300, 250; ara a totes les noves urbanitzacions les deixen fer dessaladores, (...) sa Talaiola.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Dur l'aigua en vaixell, 400, 500 pessetes. És un recurs bàsic, és un recurs essencial, que tothom hi ha passar, tothom ha de passar per taquilla i és una irresponsabilitat augmentar el preu, perquè com que no hi ha hagut gestió, hi ha hagut una irresponsabilitat absoluta, tot s'arregla -com?- amb pessetes. Això no és la manera i, evidentment, no és el nostre model. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta interpel·lació té la paraula el conseller de Medi Ambient, Sr. Ramis.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Alorda, no se m'exciti, no se'm posi nerviós...

(Remor de veus)

...tranquil. Li falten arguments? Li falten arguments, necessita recórrer al *doberman*; és que necessitat l'insult?, no hi ha altre argument?, és tot el que té? Tranquil·litzi's, no es posi nerviós. No fa falta lladrar, no fa falta recórrer al *doberman*. Si no li agraden els arguments que jo don, no li deman que els comparteixi, com jo li deia abans que no podria compartir amb vostè el seu criteri i la seva línia urbanística que tracta d'implantar i que ara tracta d'instrumentalitzar la norma que existeix, en el règim hidrològic, precisament per argumentar la seva línia urbanística dins altres fòrums, a la Comissió Insular d'Urbanisme, concretament. Però, miri, no perquè no estigui d'acord amb vostè l'insultaré. Això també li puc garantir.

El Pla hidrològic tendrà -i és reiterar un compromís, jo ho dit tantes vegades en aquest fòrum...- una sortida dins aquesta legislatura. Per tant, no és qualque cosa que estigui pendent, en aquest moment, de fet.

Vostè sap quina és, perquè vostè fa referència, ens envia a treure aigua del pou o a treure aigua de sa Marineta i compara el preu de treure l'aigua del pou o de treure l'aigua de sa Marineta, i el compara amb el cost que pugui tenir l'"Operació vaixell" o que pugui tenir la dessaladora de Palma però, clar, en el mateix temps em diu vostè -i altres diputats també ho han fet- em diuen que la situació en aquests moments és difícil, dramàtica, diuen vostès, pel subministrament d'aigua. Per tant, és obvi i és evident que hem d'anar a cercar l'aigua allà a on és, no allà a on vostès voldrien i que, per tant, és obvi i evident que el Govern, que sí té la responsabilitat de donar, avui, avui, com vostè em deia, avui, no d'aquí a un parell de dies, avui, una solució immediata als problemes d'aigua que es plantegen, no li queda més remei que donar avui, aquí i ara, una solució als problemes, i si aquesta solució a vegades no és la més econòmica però sí que és la que s'ha de donar immediatament, crec que és obligació, que és responsabilitat del Govern donar-la, i això és la diferència, això és la diferència, Sr. Alorda, entre els que tenen responsabilitats de govern i les assumeixen i els que només estan en el govern per aguantar determinats *status*, només per això estan a determinats governs, per aguantar un *status*.

Miri, m'agradaria també que fos possible, d'una vegada, perquè quan fan tanta referència a l'aigua del món rural i del consum d'aigua del món rural, que el PSM aclarís la seva postura, d'una vegada per totes. Volem que anem a aquesta utilització de l'aigua del món rural o l'hem de respectar? No queda més remei que respectar-la perquè aquesta és la postura del Govern i ho ha dit moltes vegades; serà el darrer que farem: sostreure els recursos hidrològics del món rural per dur-los a altres indrets. No és el que volem i m'agradaria que quedàs molt clar perquè, si no, estam mesclant absolutament tot.

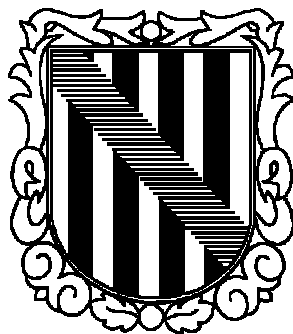
Vostè m'ha fet tota una sèrie de preguntes concretes, que no tenen a veure amb els criteris que utilitza el Govern a l'hora d'autoritzar noves concessions administratives i que a mi m'agradaria que les plantejàs vostè dins el camí que tenen, i jo els li contestaré, òbviament, sense cap tipus de problema, sense cap nervi, tranquil·lament, els li contestarem per escrit i amb tota casta d'abjectius, dades i tota casta de detall. Per tant, l'utilitzi i parlem de criteris. En aquest sentit jo li puc dir que, al final de la seva intervenció, de l'altra i també d'aquesta, crec que de veres s'ha posat de manifest el que hi ha avui aquí, que és una instrumentalització, una utilització per part de determinats grups, com deia el nostre portaveu, d'una normativa de caire, d'una normativa colateral per fer possible, per dur endavant unes determinades línies polítiques dins el món de l'urbanisme que, òbviament, nosaltres no compartim, les respectam però no les compartim, que, en qualsevol cas, ens semblen molt respectables però que pensam que no és a base de fer interpretacions forçades de determinades normes el camí. Si vostès volen defensar, volen mantenir una determinada línia, siguin valent, ho diguin clarament, assumeixin responsabilitats, no facin jocs malabars que després vostès mateixos es troben entrampats i que després vostès mateixos han de fer marxa enrere. Això li parl de fa mesos, de fa molt poc i vostès s'hi varen trobar, vostès són els que varen fer aquesta proposta que després va haver de tornar enrere. Parlam d'això, Sr. Alorda: assumim tots, idò, responsabilitats.

El Govern, ja li dic, com que no queda més remei que aplicar la legalitat vigent, aquest és l'únic criteri que nosaltres, en aquests moments, podem aplicar. No ens demanin que n'apliquem d'altres; si vostès ho volen fer, ho facin, però s'atenguin a les conseqüències. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma
